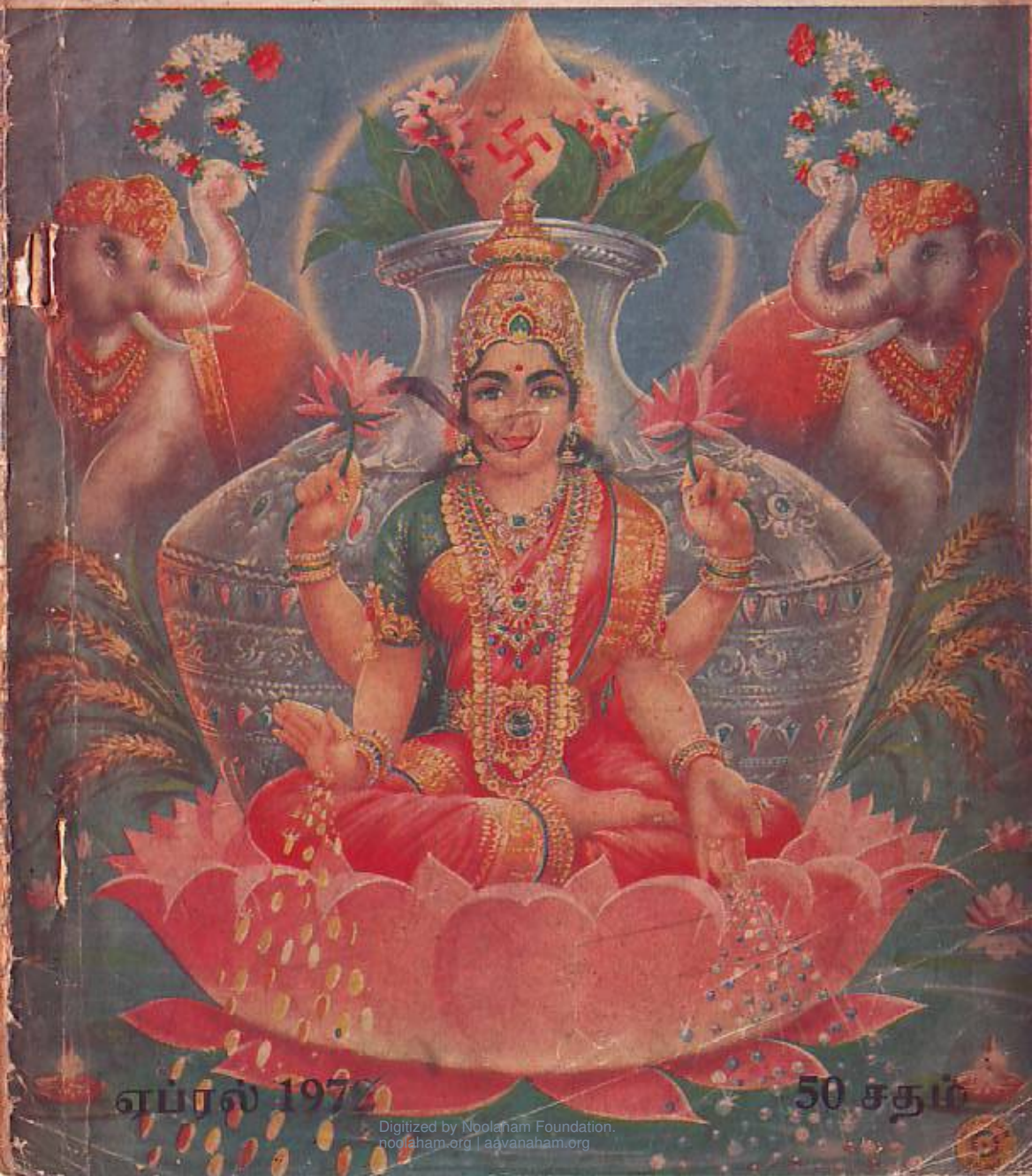

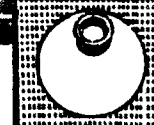
கலகம்

ஏப்ரல் 1972

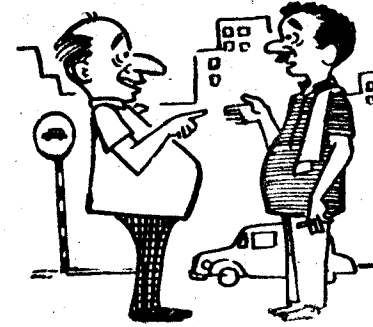
50 சதம்

ஈழத்து இலக்கியத்தில்

கலசம்

மலர்: 1 | 14-4-1972 | இதழ்: 1

“என்னு சார் திடீர் என்று பத்திரிகை
ஆரம்பித்து விட்டார்கள்?”

“ பழைய பேப்பர் வியாபாரத்திற்கு
நல்ல கிராக்கி இருக்குது என்று
கேள்விப்பட்டன் அதனால்தான் ”

அலுவலக முகவரி:

30, வீ அலனியூ,
கொழும்பு-3
தொலைபேசி: 26778

KALASAM

30, SEA AVENUE,
COLOMBO-3.

Telephone: 26778

உங்கள் கரங்களில் இன்று கலசம் இருக்கின்றது. கடந்த ஏப்பிரல் மாதம் நாம் கலசத்தை வெளியிடத் திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனால் அந்தச் சமயத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பங்கள் அதைத் தடுத்து விட்டன.

நிற்க-

ஈழத்து இலக்கியத்தில் கலசத்தின் பங்கு என்ன? இது உங்களதும் எங்களதும் சிறப்பான கேள்வி!

கலசம் ஈழத்தில் இலக்கியம் வளர்க்க வரவில்லை. வாசகர்களுக்குத் தேவையானவைகளைக் கொடுத்து அவர்களை வளர்க்கத்தான் வருகிறது. 'இலக்கியத்தின் வாரீசுகள் நாங்கள் தான். இலக்கியமே எங்கள் லட்சியம். அதுவே நாங்கள் விடும் மூச்சு. 'தற்கால இலக்கியத்தின் போசாக்கின் மைக்கு, எங்கள் எழுத்துக்களே சிறந்த 'டானிக்' குகள். இலக்கியத்தின் பிதாக்கள் நாங்கள் தான், '-

என்றெல்லாம் மார்தட்டிக் கொண்டு கலசம், உங்களை நாடிப் படையெடுக்கவில்லை. இலக்கியப் போர்வையில் புருந்து கொண்டு சோரம்போன வாழ்க்கை நடாத்தும் எண்ணம் கலசத்திற்கு கிடையவே கிடையாது.

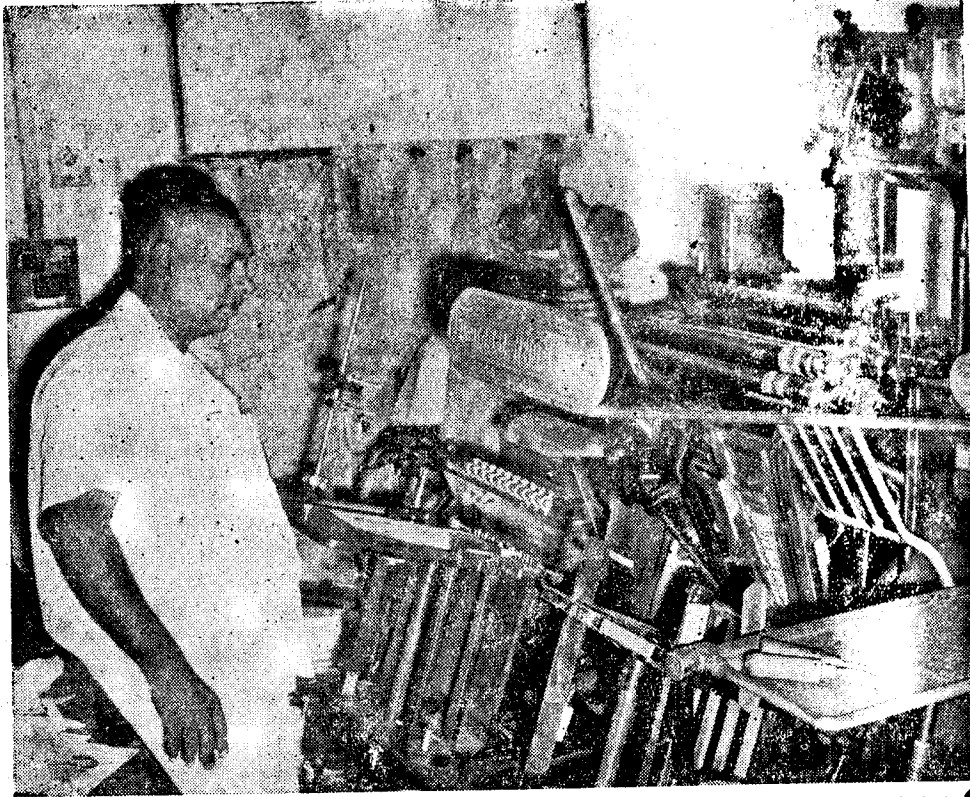
நீங்கள் கலசத்தைக் காசு கொடுத்து வாங்குகிறீர்கள். அந்தப் பணத்துக்குத் தேவையான நிறைவை - திருப்தியை 'கலசம்' உங்களுக்குத் தரும்.

ஆனால் ஈழத்து இலக்கியத்தையும் படைப் பிலக்கிய வாதிகளின் சிருஷ்டிகளையும் வர்க்கப்பேதம் இன்றிக் 'கலசம்' பிரதிபலிக்கப் பின் நிற்காது. என்பதையும் கூறி வைக்கின்றோம்.

ஈழத்துச் சஞ்சிகையாளர் ஒன்றியத்தின் அங்குராப்பணக் கூட்டத்தில் அமைச்சர்திரு. செ. குமாரசூரியர் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்தினார்.

“ நம் நாட்டில் தோன்றும் பத்திரிகைகள் எழுத்தாளர் பத்திரிகைகளாகவே இருக்கின்றன. எழுத்தாளர் தமது சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு கண்ணாடியாகப் பத்திரிகைகளை நடாத்துகின்றனர். இதை அல்ல வாசகர்கள் விரும்புவது ” என்றார் அவர்.

கலசம் உங்கள் பத்திரிகை நீங்கள் விரும்பும் அத்தனை அம்சங்களும் இதில் இருக்கும். இதை ஒரு குடும்பப்பத்திரிகையாக எல்லோர் கைகளிலும் உலவவிட வேண்டும் என்பதே எமது எண்ணம்.

தொட்ட தெல்லாம் துலங்கும் கைராசிக் காரர். மெய்கண்டான் அதிபர் நா. இரத்தின சபாபதி அவர்கள் 'கலசம்' முதலாவது இதழின் அச்சப் பதிப்பினை ஆரம்பித்து வைக்கின்றார்.

வாழ்த்து

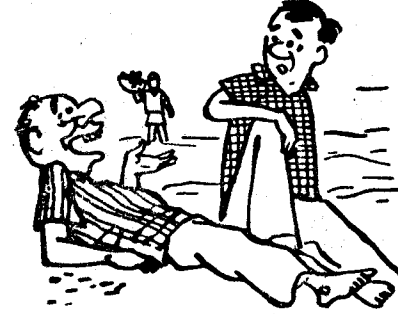
இளவேனில் காலத்து இனிய நினைவுகளைப் போல், எங்கும் இன்பம் பொங்குக!
வாசகர்கள், ஆதரவாளர்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்.

—கலசம் பப்ளிக்கேஷன்ஸ்—

டாக்டர்: அரிசித் தோசை தின்றதினாலா உனக்குச் சத்தி வந்தது?

நோயாளி: இல்லை டாக்டர், அதைக் கொண்டுவந்த சப்ளையரைப் பார்த்துமே வந்துவிட்டது.

சிறிப்பின்

“சார்! ‘ஒரு முட்டாளைப் பற்றி...’ என்ற தலைப்பில் ஒரு புத்தகம் வெளியிடப் போகிறேன்.”

“என்ன கயரிதையா?”

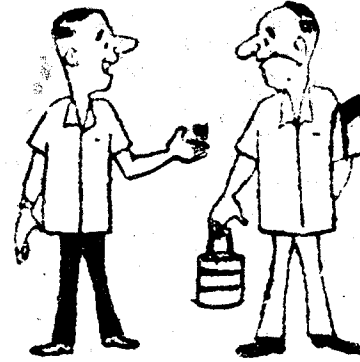
முட்டை வியாபாரி: “கணக்கில் உனக்கு எத்தனை மார்க்ஸ்?”

மகன்: “ஐம்பது”

மு. வி: “எங்கே கொப்பியைக் காட்டு? ...ஏன் பொய் சொன்னாய்?..... இரண்டு முட்டையல்லவா போட்டிருக்கிறது.”

மகன்: “ஒரு முட்டை இப்பொழுது இருபத்தைந்து சதம் தானே”

ராகங்கள்

“ஹோசியரே! நீங்க சொன்னபடி 12ம் திகதி 12ம் நம்பர் குதிரை மேலே பணம் கட்டினேன்.”

“என்ன ஆச்சு யோகம் அடிச்சிருக்குமே!”

“அதுவும் ஓடி 12 ஆகத்தான் வந்தது.”

“தாயார்: உனர் பெண்சாதிமினர் பேச்சைக் கேட்டு இப்படி கண்டபடி கடன் வாங்கியேடா? நாளைக்கு அவங்களுக்கு என்ன பதில் சொல்லப் போறாய்?”

மகன்: அவங்களுக்குப் பதில் சொல்லிப் போடலாம். உனர் மருமகளுக்குத் தான் சொல்ல முடியாதண.

ஈ லட்சுமி நடித்த முதல் தமிழ்ப் படம் ஜீவனம் சம். இந்தப் படத்தில் நடித்து முடிந்தவுடன் சினிமாவில் நடிப்பதை விட்டு விடலாம் என்று லட்சுமி முடிவு செய்தார். ஆனால் முடியவில்லை. பின் கல்யாணம் ஆன பிறகும் படங்களில் நடிப்பதை அவரால் நிறுத்த முடியவில்லை. குழந்தை பிறந்த பிறகும் கூட அவரால் நடிப்பதை நிறுத்த முடியவில்லை. சினிமா ஆசை இவர் தாயார் ருக்மணியையே இன்னும் விடவில்லையே! இவரை எங்கே விடப் போகிறது?

ஈ லட்சுமி படப் பிடிப்பு முடிந்து வீடு வந்ததும் என்ன செய்கிறார் தெரியுமா? தன் குழந்தைகளுக்குத் தேவையான உடைகளைத் தையல் மிஷினில் தானே உட்கார்ந்து தைக்கிறார். “இது எக்கனமி அல்ல, என் கால்களுக்கு எக்ஸைஸ்” என்கிறார் லட்சுமி.

ஈ லட்சுமி சொந்தக் குரலில் ஒரு தமிழ்ப் படத்தில் ஆசையோடு பாடினார். படம் வெளிவந்த பிறகு பார்த்தால் படத்தில் இவர் பாடிய பாட்டைக் காணோம். இதனால்

இனிமேல் படங்களில் சொந்தக் குரலில் பாடுவதில்லை என்று முடிவு செய்திருக்கிறார் லட்சுமி. சொந்தம் பறி போகும் போது எவ்வளவு துக்கம் ஏற்படுகிறது பார்த்தீர்களா?

ஈ நடிக்க லட்சுமியை அவரது தாயார் ருக்மணி, டான்ஸ், நாடகம், சினிமா என்று அலைந்து போகாதே என்று ஆரம்பத்தில் எச்சரித்துக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் லட்சுமி தன் தாயாரின் தடைகளை எல்லாம் மீறி இப்போது ஒரு சினிமா நடிக்கையாகிவிட்டார். இப்போது ஏராளமான படங்களில் இவர் நடித்துப் பெயரும், புகழும் சொத்தும் சேர்த்து விட்டார். இப்

போது இவர் தாயார் ருக்மணி என்ன சொல்லுகிறார்? கிவிக்குப் பிறந்தது கீரி ஆகுமா, என்று சொல்லுகிறார்.

ஈ விதியைப் பற்றி லட்சுமி இப்படி கூறுகிறார்: நான் விதியை மிக மிக அதிகமாக, மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன்! நமது தினசரி வாழ்க்கையில் ‘விதி’ எப்படி எல்லாம் வியாழைடுகிறது. உதாரணமாக நமது சினிமா வாழ்க்கையையே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். சிலர் எவ்வித உழைப்பும் இன்றி வெகுவிரைவில் உச்சிக்கு போய்விடுகிறார்கள். இது அவர்கள் விதி! சிலர் கடுமையாக உழைத்து, உழைத்து முன்னேறுகிறார்கள். இதுவும் விதி தானே!

நினைவுகள்! என்ற தலைப்பில் பல ரது எண்ண எழுச்சிகளை, இதயத்தின் உணர்வுகளை, நினைவின் நிரைவுகளை இங்கு தொகுத்துத் தர உள்ளோம்.

காலத்தின் சுவடுகள், வாழ்வுப் பெருவெளியைக் காட்டினாலும், அந்தக் காலம் சிருஷ்டித்து விட்ட பலரது கடிதங்கள் காலத்தையே வென்று வாழும்.

இந்த இதழில் மக்கள் அரசாங்கத்தில் தமிழ் அமைச்சராக அணி செய்யும் திரு. செல்லையா குமாரகுரியர் தனது பாடசாலை நண்பரான திரு.

ஆறுமுகம் அவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கடிதங்களில் ஒன்றை இங்கு தமிழில் தருகின்றோம்.

மேல் நாட்டில் கல்வி பயின்ற காலத்தில் அழகான ஆங்கிலச் சொற்களைக் கையாண்டு ஈரளமாக எழுதுவதில் வல்லவர் இன்றைய அமைச்சர்.

எதிர்காலத்தைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனமும், நாட்டின் மீது கொண்ட தேசிய ஒருமைப்பாடும் வளர்ச்சியும் பற்றிக் கண்ட கனவுகளும், இன்றைக்கும் இவரது அன்றைய கடிதங்கள் நினைவுறுத்துகின்றன. 1952ம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட இக்கடிதத்தைத் திரு. ஆறுமுகம் தன் பிள்ளைகளிலும் மேலாக இன்றுவரை பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறார். அதில் ஒரு கடிதம் இது:

அன்புள்ள அரு.

நான் உயிரற்ற மரக்கட்டை மாதிரி இருக்கின்றேன். கடந்த சில வாரங்கள், என்னைக் களைக்கப் பிடித்துவிட்டன. என்னுடைய முழுத் திறமையையும் சக்தியையும் நான் வெளிக்கொண்டு வரவேண்டியிருந்தது. அதன் விளைவை இப்பொழுது அனுபவிக்கின்றேன்.

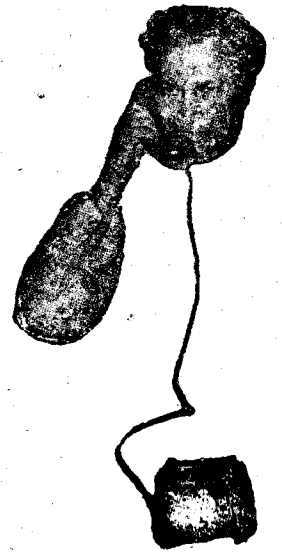
சென்ற சில மாதங்களில் நான் அனுபவித்ததைப் போன்று நான் என்றுமே தோல்வியை அனுபவித்ததில்லை. தோல்வி, இதுவரையும் என்னை அனுபவித்துமில்லை. வாழ்க்கை போல நான் தனித்து நின்று சமாளிக்க வேண்டி நேரிட்டது. இந்தக் கஷ்டங்களைச் சமாளிப்பதனால் எதாவது பிரயோசன முண்டா என்றும், சில வேளைகளில் நான் சிந்திக்க நேரிடுகிறது. ஆனால் பேராபட்ட அணியில் சேர்ந்துவிட்டேன். அதில் ஒரு முடிவு காணத்தான் வேண்டும். அதுவும் எனக்குச் சாதகமான ஒரு தல்ல முடிவைக் காணுதல் வேண்டும்.

இரவுகளில், எனது பழைய வாழ்க்கை முழுவதும்—எனது நண்பர்கள், அவர்கள் என்மீது கொண்டுள்ள அன்பும் பாசமும், என்னுடைய வீரச் செயல்களும், நான் கண்ட தேரல்விகளும்—திரை ஓவியம் போன்று என் கண் முன் காட்சி தருகின்றன.

என்னுடைய இதயத்தின் எளிமையைச் சிலர் மட்டுமே உணர்ந்திருப்பர்.

சில சமயங்களில் நான் எத்தகையவன் என்பதை, எண்ணிப் பார்க்க நானேமுடல்வதுண்டு. நெருக்கடி ஏற்படுவதால் தான்—கஷ்டமேற்படும் நேரத்தில்தான்—ஒருவன், தன்னை உணர்ந்து கொள்கின்றான்.

நீண்ட காலம் வாழ்க்கையின் மத்தியில் நிக்கித் தவித்

தமையினால் ஒரு கரையில் ஒதுங்கி நின்று வாழ்க்கையை ஒரு முறை அவதானிக்க முயன்றேன். எவ்வளவு முட்டாள்தனமான உலகம் இது என்பதை அப்பொழுது உணர்ந்தேன் நான்.

அப்பொழுது ஒரு பேருண்மை நிச்சயமாகத் தெரிந்தது. எனது வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தத்துவம்தான் அது. உறுதியான எனது பொது அறிவும், வாழ்க்கையை நேர்மையுடன் அணுகும் முறையும் என்னை ஒரு கணிக்கத்தக்க சக்தியாக ஆக்கியுள்ளன. அவையிரண்டும் ஒன்றாகச் சேரும்போது அவற்றின் பலம் அளவிட முடியாதது.

என்னை எதிர்த்த சக்திகளிடம் பண பலமும், ஆட்பலமும், அதிகாரமும் இருந்தன. என்னிடம் ஒன்றுமிருக்கவில்லை; என்னைத்தவிர.

இப்போராட்டம் சமீப காலத்தில் ஆரம்பமாகவில்லை என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இப்போராட்டம் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு ஆரம்பமானது. எமது மூதாதையர் இழைத்த தவறுகளையும், குறைகளையும் ஒரே நாளில் எம்மால் துடைத்துவிட முடியாது.

புதிய கொள்கையை அல்லது புதிய வாழ்க்கைச் சித்தாந்தத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் மகாஜனப் போல், வறுமை தாண்டவமாடும் தனது தாய்தாட்டிற்கு வழிகாட்ட முயலும் சிரிய தலைவரைப் போல், நாமும் எமது அபிலாஷைகளை அடைந்திடுவதற்குச், சாதாரண மக்களிடம்

அடுத்த இதழ்

கலசம் அடுத்த இதழ் ஒன்றை ராமத இடையேயின் பின் ஐன் மாதம் முதலாம் திகதி வெளி வரும். அதன் பின் மீரதி மாதம் 1ம் திகதியில் கலசம் வெளியாகும். விற்பனையாளர்களை ஒருமுகப் படுத்துவதற்காக இரண்டாவது இதழை தாமதமாக வெளியிட வேண்டியிருப்பதால் வாசகர்களிடம் மன்னிப்பை 'அட்வான்சாக்' கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

—கலசம் பப்ளிக்கேஷன்ஸ்

லும் பார்க்க நாம் உயர்ந்து நிற்பவென்றும்.

நான் ஒரு பாதையில் காலடியெடுத்து வைத்துவிட்டேன். முன்வைத்த காலீப் பின்வைக்க நான் தயாரில்லை. கொண்டதை விடாத எனது குணமும், எடுத்த காரியத்தைச் செய்து முடிக்கும் திடீர்த்தமும், எனக்கு வெற்றி தேடித்தந்துள்ளன என நினைக்கின்றேன்.

இந்தப் பிரச்சினை வேண்டாத திருப்பத்தைப் பெற்றுவிட்டது. ஒருவருடைய சொந்த ஆட்களுக்கு எதிராகப் போராட நேரிட்டமையான அந்த வேண்டாத சிக்கலாகும். இப் போராட்டத்தில் நாம் வெற்றி பெறவும் வேண்டும்; தோற்று விட்டோம் என்ற உணர்ச்சியை எமது எதிரிகளிடம் நாம் தோற்றுவிக்கவும் கூடாது. அப்பத்தை உண்ணவும்வேண்டும் வைத்திருக்கவும் வேண்டும்—என்ற இக்கட்டான நிலை அது.

என்னுடைய பாதைதான் சரியென்று நான் நிறுபித்து விட்டேன். நான் ஒரு ஆண் மகன் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு. உலகிலுள்ள எந்தச் சக்தியும் என்னைத் தோற்கடிக்க முடியாது—எனது வாழ்க்கைப் பாதையை மாற்றி விட முடியாது—என்பதை நான் நன் குணர்ந்துள்ளேன்.

நான் வயதில் முதிர்ச்சியடையும்போது ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை உணர்ந்தேன். மக்கள் என்னை எப்பொழுதும் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு வருகின்றனர் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் ஒரு முறை கூறியதைப் போல் "மக்கள் என்னை நேசிப்பதில்லை—ஆனால் எனக்குப் பயந்து மரியாதை கொடுக்கின்றனர்" அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நான் இப்பொழுது உணருகின்றேன். என்னிடம் சுயநல உணர்வு கிடையாது. ஆச்சரியப்பட வேண்டும். சுயநலம் என்பது என்னிடம் அறவே கிடையாது என்று நான் கூற வரவில்லை.

மற்றவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதில் அக்கறை காட்டாமல் உலகில் சமாதானமாக வாழ விரும்புகின்றேன். நான் எல்லாவற்றையும் தனியாகவே செய்ய விரும்புகின்றேன். என்னுடைய முடிவைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்? சுயநலத்தை அழிக்கும் இம்முறை பலரையும் பலவிதமாகச் சிந்திக்கவைக்கிறது.

கிறது. என்னுடைய நோக்கம் என்ன என்று சிந்திக்கின்றனர் சிலர். என்னைப் பற்றித் தவறாக எடைபோடுகின்றனர் வேறு சிலர்.

என்னை முந்திவிடலாம் என்று என்னும் அவர்களுக்கு ஆச்சரியம்தான் காத்திருக்கிறது. எனக்குக் கெதியாக ஆத்திரம் வருவதில்லை. ஆத்திரம் வந்தால் ஒரே அடியில் எல்லோரையும் வீழ்த்தி விடுவேன். எனக்குத் தோந்தரவு கொடுக்க வேண்டாம் என்று மட்டுமே நான் மற்றவர்களைக் கேட்கின்றேன்.

மற்றவர்களை எனது கருத்துக்களுக்கு மாற்றுவது எனது நோக்கமல்ல. மற்றவர்களின் உதவியோ ஆலோசனையோ எனக்குத் தேவையுமில்லை. என்னுடைய பிரச்சினைகளை என்னால் சமாளிக்க முடியும். என்னால் தனியாகச் சமாளிக்க முடியாவிட்டால் நான் இறந்து போகின்றேன். அது என்னுடைய சொந்தப் பிரச்சினை.

என்னுடைய இந்த உணர்ச்சியற்ற போக்கை நீங்களும் சில வேளைகளில் புரிந்துகொள்வதில்லை. ஆனால் நீதி நிலை

இரண்டு நிமிடமென்ன

சார்லி சப்ளின் ஒரு நாள் ரயிலில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கையில் அருகில் அமர்ந்திருந்தவர் அளவுக்கு மீறியற்கை அழகைப் பற்றிப் பேசி 'போர்' அடிக்க வைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

திடீரென்று அவர் "அதோ பாருங்கள்! ஆஹா, எவ்வளவு ரம்மியமான காட்சி, இந்த அழகை இரண்டு நிமிடங்கள் காண ஆயிரம் பவுன் தரலாமே!" என்றார் சார்லியைப்பார்த்து.

சார்ச்சுலுடன் இருந்த சார்லி உடனே எழுந்து, அபாயச் சங்கிலியை இழுத்து, ரயில் நிறுத்தச் செய்தார்.

"வண்டியை நிறுத்திவிட்டேன். இரண்டு நிமிடமென்ன? இருபதுநிமிடங்கள் வேண்டுமானாலும் இருந்து பார்த்து ரியூய்கள். ஆனால் ஆயிரம் பவுன் தர வேண்டாம். அபராதத்தொகையான 5 பவுன் செலுத்தினால் போதும்" என்றார் சார்லி

கூடப்பயணம் செய்த ஆசாமி அசந்து நின்றார்

காதலி: நேற்று ஏதோ பயங்கரக் கனவு கண்டதாகச் சொன்னீர்களே..... என்ன கனவு?

காதலன்: எங்கட சாதகம் பொருந்திப் போச்செண்டு சாஸ்திரியார் சொல்லக் கண்டேன்.

நாட்டப்படவேண்டும். எவரும் தன்னுடைய பின்னங்காலில் எழுந்து நின்று என்மீது குறை கூற முடியாது. நான் நேர்மையாக நியாயமாக நடப்பதுதான் இதற்குக் காரணம்.

யாருக்காவது நான் தீங்கு விளைவித்திருந்தால் அது என்னை அறியாமல் செய்திருக்கவேண்டும். அதனால்தான் என்னுடைய எதிரிகள் எவ்வளவு பலம் வாய்ந்திருந்தவர்களாக இருந்தாலும் உலகின் கண்களிலும், கடவுளின் கண்களிலும் அவமானப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

பொதுச் சுகாதார என்ஜினியரிங் துறையில் ரொக்பெல்லர் பரிசு எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. ஆங்கிலம் பேசும் நாடுகளுக்கான மூன்று பரிசுகளில் ஒன்று எனக்குக் கிடைத்திருப்பது, எனக்கு மட்டுமல்ல, இலங்கைக்கே பெருமை தரும் சம்பவமாகும்.

பிரமுகர்கள் எவராவது நீண்ட காலத்துக்கு முன் எழுதிய, இதுபோன்ற கடிதங்களைப் பாதகத்து வைத்திருப்பவர்கள், எமக்கு அனுப்பிவைத்தால் மிகுந்த நன்றியுடன் அதனை ஏற்றுப் பிரசுரிப்போம். பிரசுரித்த பின் மூலக் கடிதம் உரியவருக்குத் திருப்பித் தரப்படும்.

—ஆசிரியர்.

பெரியது கேட்கின்

மால்கோவில் உள்ள வெளின் நூலகம் தான் உலகிலேயே மிகப் பெரியது. இங்கு 173 மொழிகளில் 220 லட்சம் நூல்கள் இருக்கின்றன. ஏறக்குறைய 11,000 இந்திய மொழி நூல்கள் உள்ளன.

அபராதம்

ஹாலிவூட் நடிகர் ராக் ஹட்சன் வீட்டுக்கு, ஒரு பெண் வந்தாள். அவள் தன் மகளுக்குச் சினிமா சான்ஸ் கேட்டு அங்கு வந்தாளாம்.

வந்தவள், வீட்டில் ராக்ஹட்சன் இல்லாததால், அவரது கட்டிலில் 'ஹாய்' யாகப் படுத்துத் தூங்கிவிட்டாள்.

வெளியில் இருந்து வந்த ராக் ஹட்சன், தனது கட்டிலில் படுத்துத் தூங்கிய அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்து ஆத்திரம் அடைந்தார்.

'என்னுடைய வீட்டிற்குள் நுழைந்து, என்னுடைய அனுமதியின்றி எனது உடைமைகளை உபயோகித்து விட்டார்.' என்று அப்பெண்மீது ராக் ஹட்சன் கோர்ட்டில் வழக்குத்தாக்கல் செய்தார்.

அந்தப் பெண்ணுக்கு முப்பது லாஸ் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது.

ஆட்சுபண

நகரசபையின் கூட்டம் அன்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. நகரசபை எல்லைக்குள் உள்ள சுடுகாட்டைச் சுற்றி வேலி ஒன்று அமைக்க வேண்டும் என்று

தீர்மானத்தை நகரசபை உறுப்பினர் ஒருவர் அப்பொழுது கொண்டு வந்தார்.

அதை உடனே இன்னொரு நகரசபை உறுப்பினர் பலமாக ஆட்சேபித்தார்.

தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த உறுப்பினர், ஆட்சேபனைக் குரிய காரணம் என்ன? என்று கேட்டார்.

'சுடுகாட்டுக்கு வேலி எதற்கு? அதன் உள்ளே இருப்பவர்கள் வெளியே வரமாட்டார்கள். வெளியே இருப்பவர்களும் உள்ளே போக விரும்ப மாட்டார்கள் என்று பதில் அளித்தார், தீர்மானத்தை ஆட்சேபித்தவர்.

இனுபவம்

சைனாவில் டாக்டர்கள் ஒரு கடுமையான விதியைக் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். தன்னிடம் வைத்தியம் பார்த்துக் கொள்ளும் நோயாளி ஒருவர் இறந்து விட்டால் குறிப்பிப்பிட்ட டாக்டர்கள் வைத்தியசாலை வாசலில் நீல நிற விளக்கை தொங்க விடுவார்கள்.

ஒருதரம் சைனா சென்ற அயல் நாட்டுத் தூதுவர் ஒருவருக்கு ஜூரம் வந்து விட்டது. அவர் தன் வேலையாளை உடனே கூப்பிட்டு, 'ஒரு எந்த டாக்டரின் வீட்டில் குறைந்த நிலநிற விளக்குகள் எரிகிறதோ அந்த டாக்டரை அழைத்து வா' என்று கூறினார்.

பல விதிகளிலும் புகுந்து தேடிய வேலையாளர் கடைசியாக ஒரே ஒரு விளக்கு வைத்திய சாலையின் முன்னால் எரியும் வைத்திய சாலைக்குச் சொந்தமான டாக்டரை அழைத்து வந்தான்.

தூதுவர் மகிழ்ச்சியுடன் தன் உடம்பை டாக்டருக்குக் காட்டினார். டாக்டர் நன்கு பரிசீலித்து விட்டு மருந்துகளைக் கொடுத்தார்.

டாக்டர் புறப்படும் சமயத்தில் தூதுவர் அவருக்குப் பணம் கொடுத்தார். அப்பொழுது அவர் டாக்டரைப் பார்த்து 'தாங்கள் எத்தனை வருடமாக இங்கு பிராக்டிஸ் செய்திருக்கிறீர்கள்?' என்றார். அதற்கு டாக்டர், 'நேற்று முதல்' என்று அமைதியாகக் கூறினார்.

பிரபல நடிகர் கூழ்க்கிரார்

நாயை

பெண்களைவிட

ஐயம்புகமேன்!

ஆங்கிலப் பட உலகில் புகழ் பெற்ற நடிகர் எஸ்விஸ் பிரஸ்லி. உலகம் எங்கும் லட்சக் கணக்கான ரசிகர்களைக் கொண்ட இவர், பெண்கள் மத்தியில் பெரும் புகழ் பெற்றவர்.

ஆயிரக் கணக்கான சீமாட்டிகளும், கவர்ச்சிக் கன்னிகளும் தமது ஆதர்சனாகாதலனாகப் பிரஸ்லியை எண்ணித் துடித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஆண்களுக்குத் திகழும் பிரஸ்லி, அவர்களின் அன்புத் தொல்லையில் சிக்கித் திணறிய சம்பவங்கள் பல உண்டு.

ஒரு சமயம் பாரீஸில் இசை நிகழ்ச்சியை முடித்துவிட்டு, பிரஸ்லி வெளியே வந்து பார்த்தபோது, அவரது இளமஞ்சள் நிறக் கார் முழுவதும் சிவப்பு நிறக் கோலமிட்டிருக்கக் கண்டார்.

அண்மையில் சென்று பார்த்தபோது தான், அந்தக் கோலங்கள் அத்தனையும் அவரது ரசிகைகள் காரை முத்தமிட்டதால் ஏற்பட்ட 'லிப்ஸ்டிக்' அடையாளங்கள் என்று தெரிந்தது. காரைக்கே அப்படியென்றால், எஸ்விஸ் பிரஸ்லி அகப் பட்டால்.....?

இன்னும் ஒரு நாள் இவரிடம் கையெழுத்து வாங்குவதற்குச் சென்ற கன்னியர்களில் ஒரு சீமாட்டி, தனது சட்டையைக் கிழித்துவிட்டு மார்பகத்தில் பிரஸ்லியின் கையெழுத்தைப் பெற்றுப் பெருமை கொண்டாள்!

பிரஸ்லி திருமணம் செய்வதற்கு அறிவித்ததும், 'உலகின் பல பாகங்களில் இருந்தும்! சுமார் 36000 அழகிகள் 'அப்பிளிகேசன்' போட்டனர்.

பெரும் சீமாட்டிகள் முதல், கல்லூரிக் கன்னியர்கள், குடும்பப் பெண்கள், ஹாலி

வூட்டி நடிக்கைகள் பலரோடும் பிரஸ்லியை இணைத்து—அவர்களுக்கும் இவருக்கும் உறவு உண்டெனப் பல பத்திரிகைகள் பரபரப்பான செய்திகளை வெளியிட்டன.

‘பொதுவாக என்னோடு பழகுவதற்குப் பெண்கள் ஆசைப்படுகின்றார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் அத்தனை பெண்களுடனும் நான் எப்படி வாழமுடியும்? என்று கூறும் பிரஸ்லி தன்னுடன் பழகிய நடிக்கைகளின் அந்தரங்க ஆசைகளையும்—அவர்களைப் பற்றிய தனது அபிப்பிராயத்தையும் அப்பட்டமாக ஒரு பத்திரிகைக்குப் பேட்டி அளித்துள்ளார்.

எஸ்விஸ் பிரஸ்லி அளித்த சுவையான பேட்டியில் நடிக்கைகளைப் பற்றி அவர் கூறுகையில்—

‘என்னைப் பொறுத்த மட்டில் நடிக்கை விட நாய்களை மிகச் சிறந்தவை என்றுதான் நான் கூறுவேன்.

‘நாயை அன்போடு வளர்த்தால் அவை நம்மை அடிக்க வருபவனைக் கண்டால் குரைக்கவாவது செய்யும். ஆனால் இந்த நடிக்கைகளைப் பொறுத்த மட்டிலோ, நம் மோடு கூடிக் குலாலிக்கொண்டே நமக்கு குழியும் தோண்டி விடுவார்கள்!

‘ஒரு நடிக்கை பெயரைச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. மூன்றாவது, திருமணம் செய்துகொண்டு, இப்போது குடும்பம் நடத்துகின்றேன். அவளுக்கு நான் எத்தனையோ உதவிகள் செய்திருந்தேன். அதைக்கூட மறந்து நான் அவளைத் திருமணம் செய்வதாகக் கூறி ஏமாற்றி விட்டேன் என்று பெரிய அமளியை ஏற்படுத்தி விட்டாள். நாய்க்காவது நன்றி இருக்கும். இந்த நடிக்கைகளுக்கு துளி கூட அது கிடையாது!’ என்று தனது பேட்டியில் கூறியுள்ளார் எஸ்விஸ் பிரஸ்லி.

என்ன காலம்

எழுத்தாளரும், இலக்கிய விமர்சகருமான கனக—செந்திநாதன் ‘சுழுகேசரியின் காலம் ஈழத்து இலக்கியத்தில் பொற்காலம்’ என்று கூறியிருக்கின்றார்.

அப்படியானால் இன்றைய ஈழத்து இலக்கியத்தின் காலம் என்ன காலம்? பித்தனைக் காலமா? பிளாஸ்டிக் காலமா?

எஸ். பொ.

இலங்கையின் பிரபல எழுத்தாளர் எஸ்.பொ. வை உங்களுக்குத் தெரியுமா?

ஐ ஆம்; தெரியும்.

அவரது இலக்கியங்களை நீங்கள் படித்திருக்கின்றீர்களா?

ஐ படித்திருக்கின்றேன்.

அந்த இலக்கியங்கள் உங்களுக்குப் பிடித்திருக்கின்றதா?

ஐ... (மௌனம்)

சரி, எஸ். பொ. அடுத்த இதழில் அசை போடுகின்றார். படித்துப் பாருங்கள்!

அது போய்விட்டது

கிளிநொச்சித் தொகுதி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஆனந்த சங்கரியும் முன்னாள் உபசபா நாயகர் திரு. எம். சிவசிதம்பரமும் நல்ல, நெருங்கிய நண்பர்கள்.

நான்கு வருடங்களுக்கு முன் இருவரும் ஒரு தடவை சந்தித்துக் கொண்டனர். அப்பொழுது திரு சிவசிதம்பரம் சிகரட்டை வாயில் வைத்துக்கொண்டு அதைக் கொடுத்த, நெருப்புப் பெட்டியை ஆனந்த சங்கரியிடம் கேட்டார்.

ஆனந்த சங்கரியிடம் நெருப்புப் பெட்டி இல்லை. அவரிடம் ஒரு அழகிய சிறு சிகரட் லைட்டர் தான் இருந்தது. ஆகவே அவர் அதை சிவசிதம்பரத்திடம் கொடுத்தார்.

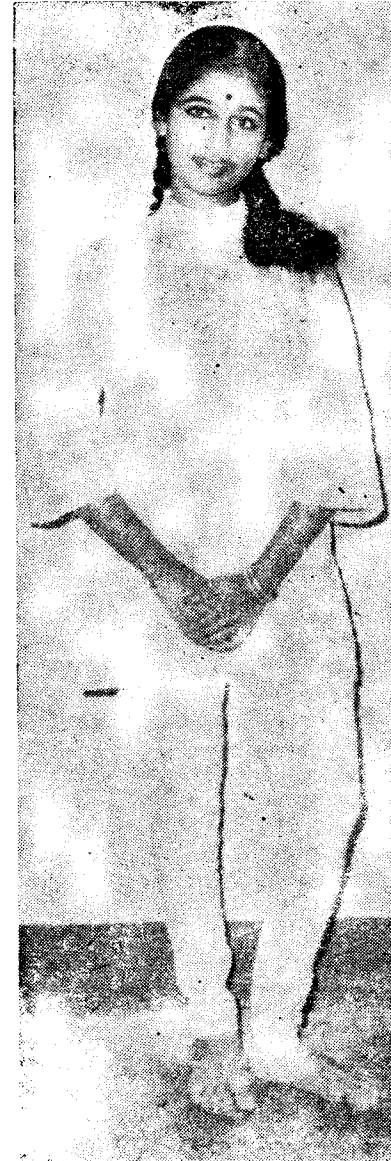
சிகரட்டைப் பற்ற வைத்துக்கொண்ட சிவசிதம்பரம், “சங்கரி, இது எம். பி. மார்தான் வைத்திருக்க வேண்டும். உனக்குக் கூடாது” என்று கூறித் தன் பையிலேயே சிகரட் லைட்டரைப் போட்டுக் கொண்டு அங்கிருந்து அகன்றார்.

காலங்கள் கடந்தன. அண்மையில் ஒரு தடவை ஆனந்த சங்கரி சிவசிதம்பரத்தைச் சந்தித்தார். அப்பொழுது ஆனந்த சங்கரி, “சிவா எங்கே அந்த சிகரட் லைட்டர்? அது எம். பி. மாரிடம் தானே இருக்க வேண்டும். இல்லையா?” என்றார்.

அதற்குத் திரு.சிவசிதம்பரம், “அது போய் விட்டது” என்று சிரித்துக்கொண்டே பதில் அளித்தார்.

இங்கு இருதிறைகளில் பிரபல்மான கலைஞர்களைக் காண்கிறீர்கள். ஒருவர் நடனத்தில் பெயர் பெற்றவரான செல்வி தோஞ்சலி. இவர் சாதாரண உடையில் தோற்றமளிக்கிறார். மற்றவர் நகைச்சுவை நடிகர் எஸ். ராம்தாஸ். இவர் சேலை கட்டி உங்களுக்காகப் பிரத்தியேக நடன போஸ் ஒன்றை அளிக்கிறார்.

இந்த இரு படங்களையும் பார்த்ததும், உங்கள் மனதில் என்ன தோன்றுகின்றது? அதைச் சுவையாக ஒன்று அல்லது இரண்டு வசனத்தில் எழுதி, எமக்கு அனுப்பிவைக்கவும். சிறந்த வசனத்துக்கு ரூபா 10-00 பரிசளிக்கப்படும். அத்துடன் சிறந்த வசனங்களும் முழு முகவரியுடன் பிரசுரமாகும். அனுப்புபவர்கள்

கீழே உள்ள முகவரியைக் கத்தித்து, தபாலுறையில் ஒட்டி, அனுப்பத் தவற வேண்டாம். - ஆசிரியர்.

கலசம்
30, ஸீ அவனியூ,
கொழும்பு-3.

அன்பளிப்பு

வி. எஸ். துரைராஜா

கமலீ.....!

பா ல் நுரைத்த மாதிரிப் பூக்கள்...
தூமிர வண்ணம்...மஞ்சள்.....
நீலம்...

எல்லாம் பச்சைக் கொடியைக் கீறித்
துடித்த ஜீவ மலர்கள்.

காலே ஒளிக்கற்றையின் அசுரப் பாய்ச்
சலால் கண்மலர்ந்த முல்லை...

சீதளப் பூங்காற்றைச் சுரண்டித்
தெளித்த தூறலால் மலர்ந்த பவள
மல்லிகை.

உன் குச்சு விரல்கள் இவைகளைத்
தான் கொய்தெடுத்துக் கூந்தலில் முகர
வைக்கும் கமலீ...

அம்மன் கோயில் கர்ப்பக்கிரஹத்தை
நோக்கி, மண்டபப் படியில் நின்று நீ
பாடுவாயே... அந்தத் திருவெம்பாவை.

மப்பும், மந்தாரமும் சேர்ந்த விடி
யல் பொழுதில்...வாடைக் கற்றேறிக்
குழைந்து வரும் ஓசைச் சாங்கள்...

தாள வரிசைகள்...
வீணை நரம்பை விரலால் நீவிவிட்ட
ஜீவ நாளங்கள்.

கமலீ...நீ சிரித்த அந்தச் சிரிப்பு...
பித்தனைக் குடத்து நீருக்குள் கல்லைப்
போட்ட மாதிரியான சிரிப்பு...

உனக்குள் உந்தி, உனக்குள்ளேயே
வியாபித்து அடங்கும் ஊமைச் சிரிப்பு...

~ ~ ~

அன்று வெள்ளிக்கிழமை.

நான் பூஜா அஞ்சலி செய்து விட்டுத்
திரும்பும்போது ஜனசந்தடி ஓய்ந்து விட்ட
நவக்கிரக மண்டபத்துள் நீ பரதக்கலைக்கு

அபிநயம் பிடிப்பதுபோல.....பொட்டு
வைத்துக் கொண்டு நின்றாய்;

'கமலீ.....'

'ஓ.....நீங்களா?'

'இண்டைக்கு ஏன் சுணங்கிவிட்ட
டாய்? பூசையும் முடிஞ்சு போச்சே.....'
என்று கேட்ட போது.

'ஏன், கோயிலையும் விட்டுச் சுவாமி
போய் விடுமா?...'

'இல்லை...ஆறு இண்டைக்கும் திரு
வெம்பாவை பாடுவியா?'

'ஏன்?'

'கேட்க ஆசை...'

'நானேக்குப் பாடுறேன்...அதோ பண்
டாரமவயல் வருகினம், ஏதும் நினைக்கப்
போகினம்...நான் வாறன்' என்று கூறி
மறைந்துவிட்டாய்.

சுவற்க ர நுடரகளைப் பெ ல் ஊட்டிப்
பருத்து வெடிக்கும் நினைவுகள்...நீனை
யில் ஏறுபவனைப் போல மேலே மேலே
பாறக்கின்றன.

வெள்ளைக் கவுண் இறுக்கிப்
பிடித்த உடல் கட்டு அசைந்து நெளிய நீ
நடக்கும் போது அழகாக இருக்கும் உன்
கறுப்பு நிறத்திற்கு...

இல்லை நீ கறுப்பா... இல்லை...நீ
உறைய வைத்த இலுப்பெண்ணெயின்
நிறம்.

நீழுத்குறாவன்

மக்தம்மா

மறுத்த நினைவு

ஹாலிவுட் சினிமா ஸ்டுடியோ ஒன்றில், படப்பிடிப்பில் பங்கு கொண்ட புதுமுக நடிகை ஒருத்தி, கதாநாயகனுக்கு முத்தமிட வேண்டிய கட்டத்தில் முத்தமிட மறுத்து விட்டாள்!

‘எனது உதடுகளும் அதன் இறிய சுவையும் என் காதலர் ஒருவருக்குத்தான் சொந்தம்!’ என்று கூறிய அந்த நடிகை, படப்பிடிப்பில் கலந்து கொள்ள முடியாது என்று கூறி விட்டுப் புறப்பட்டு விட்டாள்!

நயனச் சிமிழின் ஓரத்தில் விழியைச் செருகி, என்னைத் துருவும் பார்வை ஏன் பார்த்தாய்...கமலீ...

எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கின்றது. அன்று நான் சாவகச்சேரிக்குப் போய்விட்டு வரும்போது, உன் வீட்டுப் பரீட்சையில் முருகேசு அண்ணை தின்றார். நீ வீட்டிற்குள் தேவாரம் பாடிக்கொண்டு தின்றாய், அந்தக் குரல் என்னைச் சுண்டி இழுத்தாற் போல இருந்தது. உன் குரலில் ஒரு கனிவு, அது உப்பு நிலக்கரி வையப் போல...

ஓமோம், நீ பெரிய மனிதியாகி விட்டாய் அல்லவா? அதனால் தான் போனும், எவ்வளவு அழகு! மனத்துள் ஏதோ...உணர்வுச் சுரங்கள் அசைந்து, நெவிவது போல...

‘வாரும் தம்பி...எங்க தூரமோ?’ என்றார் முருகேசு அண்ணன்.

‘ஓமோம், கந்தவனம் மாஸ்ஸர் வீடு வரை போய் வாறன், இருட்டிப் போச்சு

தல்ல, வாறன் அண்ண...’ என்று கூறி விட்டு நடந்தேன்.

வீட்டில் அம்மா தேங்காய் துருவிக்கொண்டு இருந்தாள்.

‘நான்னடா இவ்வளவு நேரம், எங்க சுத்திப்போட்டு வாறாய்? மூன்று மணிக்கு வசலில் கண்டவராம் தம்பர் ஓமோ?’

‘ஓமண நான் முருகேசு அண்ண குடன் கதைத்துக் கொண்டு தின்றதில் சுணங்கிப் போச்சு...’

‘கமலியையும் பார்த்தனியோ?’ எனக்குத் ‘நிக்’ என்று இருந்தது.

‘அவள் உன்னைக்கேட்டான், உனக்கு அவ பாட்டுப் புடிக்குமாம், எதோ பாட்டு மூலத்தில் குடுத்தியாம்’

‘எப்பணை...’

‘முந்தா நான் அது சாமத்தியச் சடங்கில்...’

‘பாவம்...நல்ல பொட்ட ஏதோ நல்ல இடத்தில் வாழணும், என்றுவ முத்திய அம்மா.

அம்மா சொன்னபடி நீ தல்ல இடத்திலே தான் வாழவேணும்.

கமலீ நீ பெரிய மனிதியோல, முந்தானையை இடுப்பில் இழுத்துச் செருகி, முழுநிய கூந்தலை உலரவிட்டு, பெரிய குங்குமப் பொட்டு வைத்துக் கொண்டு தின்றாய் அழகாகத்தான் இருக்கும். துளசிச் செடியைப் போல...

பத்துப்பவுண் தாலிக்கொடி உனக்கு எடுப்பாகத்தான் இருக்கும்.

வண்ணாத்திப் பூச்சிகள் சிறகடிப்பதைப் போல், நாட்கள் மூச்சு விட்டன.

என் வெவியூர்ப் பயணத்தால் ஏற்பட்ட பாரச் சுமைகள், உன்னைப் பரக்காத நாட்கள், பிரம்மைகள்...நினைவுகள்...தோற்றங்கள்...கனவுகள்... எல்லாம் அறித்தியமானவைகள்.

நான் எங்கள் கிராமத்தில் காலடி வைத்து விட்டேன். என்ன சுகம்? நம் மண்ணல்லவா? ‘அப்பாடா’ என்று பெருமூச்சு விட்டாலும் சுமை இறக்கிவைத்த ஆயாசம் உண்டல்லவா?

குளிர்த நீரில் குளித்து விட்டவன், உடலைத்துடைத்து விட்டபோதும் அவனது

குள் ஊறுமே ஒரு குளிர்ப்பாடை இக்கிதம். அதுபோன்ற சுகம்.

‘தம்பி ... வாவன் சாப்பிட, எங்க புறப்படுகிறாய் போல கிடக்கு?’

‘ஓமண சொக்கநாதர் வீடு வரை போய்வாறன்’ என்று ஒரு பொய்யைச் சொன்னேன்.

‘ஏன் இப்பவே போக வேணாமோ? காலையிலே போகலாம் சாப்பிட்டுப் போட்டு, படு. ரயிலிலவந்த அலுப்புத் தீரும்.’

‘இல்லண ... முருகேசு அண்ணனா ஒருக்காப் பாத்திட்டு வாரன், ஒரு விஷய மாய்க் கதைக்க வேணும்’

‘யாவன் முருகேசு அண்ணனோ? கோதாரில் போவான்! அவனோட உனக் கொன்னடா கதை? அந்த அறப்பான் தான் அவனையும் கெடுத்துப்போட்டு, ஓடிட்டானே! சீ...மாணங்கெட்டவ...’

என்று குத்திர தாண்டவ மாடினான் அம்மா.

நான் ஊமையாகி தின்றேன். தீப் பந்துகளை என் கைக்குள் உருட்டிவிட்டது போல...கமலீ ... யு கதாநாயகியை ஓர் மோன வெவியில்...நான் என்னையே பார்த்துக்கொண்டு திற்பதைப் போன்று தின்றேன்.

‘கமலீ...கமலீ’

இந்த உலகத்துக் கப்பலுக் கப்பல் அண்டத்தின் முகடுகள் அதிர்ச்சித் த வேண்டும் போல் இருந்தது.

‘கமலீ...கமலீ...நீ...நீ...நீ...’

‘என்னா நிந்திரும் ... போய் கேலையைப் பார். இனிமேல் அந்த வீட்டிற்குப் போற, வாறதை விட்டிடு. இப்போதெல்லாம் அவள் பெரிய நடத்தை கெட்ட... சீச்சு...எனக்கே வெட்கமாக இருக்கிறது. போடப்போ...’ என்று கத்தினான் அம்மா.

எனது பாலகைகள் எல்லாம் மெனனமாக, கட்டிலில் சாய்ந்தேன். முட்டைக் கோதுச் சிமினி வினக்கை அணைத்துவிட்ட போதும், இந்த உலகத்தின் கண்கள் எல்லாம் என்னையே பார்ப்பது போன்ற பிரம்மை!

மணிதன் இறக்கும் போது கோரும் அமங்கல ஓசைகளைப் போல, மணி பத்து அடித்தது. நான் கதவைத் திறந்து கொண்டு வெவியே நடந்தேன்.

‘எப்படித்தான் உன் வீட்டுப் படலை வயத் திறந்தேனோ?’

நீ என்னை இனங்கண்டு கொண்டாய்? நீ... நீ...நீ...நீ...கமலீதானா?

‘யாரது? ஓ... நீங்களா...’

‘கமலீ நீ அழுகிறாயா? ஏன் இந்தக் கண்ணீர்? பாடலில் போகும் சுவமாக உன்னைச் சபித்து விட்டார்களா? கமலீ... உன்னைப்பற்றி நான் கேள்விப் பட்டதெல்லாம்...?’

‘ஓமோம் ... நீங்களெல்லாம் வரக் கூடாத இடத்திற்கு வந்து விட்டியம் ... இப்ப...நான்...?’

‘வேண்டாம்...கமலீ ... வேண்டாம் ... உறவுகளைத் துறந்து, உணர்வுகளை அழித்து, பிசுபுப் பாத்நிமேந்தி நடக்கும் மோனத் தபவியாய்க் காட்சியளித்த நீ!’

‘தயவு செய்து இங்கிருந்து போய் விடுங்கள். உங்களைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன் ... ஆனும், என் தெஞ்சுக்குள் ... உங்கன் ஒருவருக்குத்தான், இட...வேண்டாம் ... நீங்கள் போய் விடுங்கள்... யாரும் பார்த்திடப் போகினம்...’

“கமலீ...கமலீ...நீ...நீ... இப்பொழுது ஒரு...வி!

~~~~~

நாயின் சொந்தக்காரர் :

மனிதனுக்கொருங்குள். எனது நாய் உங்கள் மனைவியைக் கடித்து விட்டது. தயவு செய்து இதைப் பொலிசுக்குத் தெரியப்படுத்தாதீர்கள். நாமே ஒரு சமரச முடிவுக்கு வருவோம்.

மனைவியின் சொந்தக்காரர் :

நல்லது. இத்தானுங்கள்...இதில் நூறு ரூபா இருக்கிறது. இன்னமும் வேண்டுமானால் தான் தருகிறேன்.

காலத்தால் இறவாத காதல்

கடிதங்கள்

காதற் கடிதம் எழுதுவது ஒரு கலையா? நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் இந்தப் பிரமுகர்கள் எழுதி இருக்கும் காதல் கடிதங்களில் தான் எத்தனை வேகம்? எத்தனை நுடிப்பு? எத்தனை உணர்ச்சி? எத்தனை உள்ளக் குமுறல் கள்? அத்தனையும் கவையானவை, காலத்தால் இறவாதவை.

எழுத்தாளர் வாண்டேயர், 18 வயதாக இருக்கும் பொழுதே தன் காதலி ஒலிம்பு தனையருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அந்தச் சுவையான கடிதமே இது:-

“என் உயிர் என்னிடம் இருந்து பறிக்கப்படலாம். ஆனால் உன்மீது நான் கொண்டுள்ள காதலை எவராலும் பறித்து விட முடியாது. என் அன்பே, என் தலையே போயினும் இன்றிரவு உன்னை நான் சந்திப்பேன்”

காதலை, உயிரைவிட உயர்ந்ததாக மதித்து, உயிரைவிடப் போயினும் காதலை அடைய வேண்டும் என்ற துடிப்புக் கடிதம் இது.

தங்கனது காதல் கடிதங்களில், பெரும் அறிஞர்களும் தங்களை எப்படிப் பட்டவர்கள் என ஓர்வாடிக்குக்கேளும் காட்டிக் கொடுத்து விடுகின்றனர்.

“உருக்குச் சாண்டலன்” என்று கருதப்பட்ட, ஜெர்மனியின் ஆட்டோ பிஸ்மார்க் தனது காதலிக்கு தனக்கே உரித்தான பாணியில் கடிதம் எழுதி இருக்கிறார். அதில்—

“என் உச்சத் தலையில் இருந்து உள் ளங்கால் வரை நான் உன்னுடையவை தான் தரவேண்டிய முத்தங்களை எழுதி முடியாது. உன்னை நன்றாகக் கவனித்துக் கொள் —பிஸ்டார்க்.”

“உச்சத் தலையில் இருந்து உள் ளங்கால் வரை” என்ற சொற்றொடர், அவரது உருக்குத் தன்மையை வெளிவிட வில்லையா?

புகழ் பெற்ற கரிபாஸ்டியோ, தனது வருஷகவி மணமாகளுக்கு எழுதிய கடிதம் எவ்வளவு, குழைவும் திரம்பியதாக இருக்கிறது.

“என் பிரிய அனீதா, நானும் எனது அனீமினும் ‘அனுகூலி’யை நோக்கி வெற்றி நடை போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதை உனக்கு அறிவிக்க விரும்புகிறேன். அங்குதான், எனது வீரர்களுக்கு நான் உடையும் ஆயுதங்களும் பெறவேண்டும்.

“ஆபாதம் தரித்த ஆயிரத்தது இரு தூறு வீரர்களுடன் இருக்கும் என்னை எவராலும் வெற்றி கொள்ள முடியாது, என்று எனது உணர்வு கூறுகிறது.

“உன் மீது என்னைவற்ற காதல் எனக்கு உண்டு. உன்னிடம் இருந்து வரும் அன்புப் பதிலுக்காக நான் ஆவதி டன் காத்திருப்பேன். என்னையே என் னைக் கவியாழமுதே என்று கெஞ்சிக் கொடுக்கொள்கிறேன்” —உனது ரூப் செபி.

இந்தக் கடிதங்களைப் படிக்கும் போது, “காதல் நிலையில் இருப்பது ஒன்றுதான், மனித ஆன்மாவின் சகஜ

நிலை போலும்” என்ற “செக்ஸோ” வின் வரக்கியம் ஒன்றுதான் நினைவுக்கு வரும்.

காதலில் அதிர்ஷ்டசாலிகளாக இல்லாத அறிஞர்களும் பலர்.

“நாம் இணைந்தால் கஷ்டப்படுவோம். கவலையே இல்லாத வாழ்வோம். நம்மை இணைப்பியாத வைத்திருப்பதற்காக நான் பாடுபடுவேன். ஆனால் எப்படிப் பேர்பெற்ற வாழ்வாக அது இருக்கும்! ஆம்!!!” (ஆச்சரியக் குறிகள் அத்தனைவரையும் கடிதம் எழுதியவரே போட்டிருந்தார்).

இவ்வாறு அழகி ஜூலியாபா குவா கார்டிக்கு, சங்கீத மேதை மிதோவன் இசைப்பாடங்கள் கற்றுக் கொடுத்து வந்த பொழுது ஏற்பட்ட காதலின் உந்தனால் எழுதினார். பின்—

அவன் துதிருஷ்டவசமாக வேறு ஒருவரை மணக்க நிச்சயதார்த்தம் ஆகியிருந்தது.

பால்காக் தனது ஆசைக் காதலன் எவெலினாவுடன் கூடாது எழுதிய காதல் அஞ்சலில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தான்.

“எனது திறமைகள் யாவும் உன் விடைத்திலேயே வந்த விட்டது. என் வாழ்வை விமைதிப்பதற்குதான் இது நியை. என் உலகமனைத்திலும் நீயே நிறைந்து இருக்கிறாய். அதிமனிதனுக்கு எவன் இருந்ததைப்போல, உன்னைப் பற்றியே எழுதிக்கொண்டு, உனக்காகவே என் வாழ்வையும் அர்ப்பணிக்க விரும்புகிறேன்.

“எனக்குக் கிடைத்துள்ள புகழையும், மதிப்பையும் உனது காதற் பித்தில் மறைக்க அரக்கியத்தில் மகிழ்ச்சியும், பெருமையும் அடைகிறேன்.”

ஆசைக்காதலி பால்காக்கின் அன்புக் கடிதம் இது. ஆளப்படுகிற அன்னாக் காட்டினும் ஆட்படுகிற அன்பிலேயே அவள் வாழ விரும்புகிறாள் என்பதை எழுத்திலே என்னவாக எழுதிக் கொட்டியுள்ளாள்.

காதலும் மன உணர்ச்சியும் இணை பிரியாதவைகளாகும். விபரப்பாஸ்டாப் தனது காதலிக்கு ஓரிரவு இப்படி எழுதினார்.

“வாழ்வு சங்கீதமுடியாதது ஆகிவிட்டது. கடந்த மூன்று வாரங்களாக ஒவ்வொரு நாளும் தான் உன்னிடம் பேசியிட வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கிறேன். ஆனால் தினம் தினம் அதே எக்சுத்துடனும், பயத்துடனும், வருத்தத்துடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் மிடுகிறேன்.

“இன்றிரவும் பிற இரவுகளையும் போன்றே, நான் கடந்த காலத்தை என் மனக்கண் முன்னே கொண்டு வந்து என்னையே வதைத்துக்கொள்கிறேன்,

“நான் என் அதைப் பேசவில்லை? என்ன பேசுவது? எப்படிப் பேசுவது? என்பதையெல்லாம் சிந்திக்கின்றேன்.

“இந்தக் கடிதத்தை என்னிடமிருந்து எவருக்கும் கொண்டு, யறுமுறையும் எனக்குப் போத்தனிலு இல்லையெனில் இதைக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன்.

“எல்லாவற்றையும் விட்டொழித்து விட்டு, மறுபடியும் எனது கொந்த உழைப்பில் என் தஞ்சம் புகுந்து விடக் கூடாது? என்ற சிந்தனையும் தோன்றுகிறது. ஆனால் அது முடியாது!

“நீ நேர்மையானவன். உனது நெஞ்சில் கையை வைத்துக் கூறு, தான் என்ன செய்வது? அவாப்பட்டுக் கூறு வேண்டாம்.

“இப்பொழுது நான் நித்திரைவதைப் படுவதைப் போல் நான் வதைப்படுவேன் என்று ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் யாராவது என்னிடம் கூறி இருந்தால் அதைக் கேட்டுச் சிரித்துச் சிரித்து என் வயிற்று புண்ணாக இருக்கும். எனிலும் மகிழ்வுடன் கூடிய வதை இது.

“உன்மையாகக் கூறு, நீ எனது மனைவியாக விரும்புகிறாயா? ஆனால் பதில் உனது நெஞ்சாழத்தில் இருந்து வெளிவர வேண்டும். உனக்குச் சிறிதளவாவது எஞ்சலம் இருந்தால் ‘முடியாது’ என்றே கூறிவிடலாம். தயவு செய்து தீர்க்கமாகச் சிந்தித்துப் பதில் கூறு. உன்னை நான் நேக்குமளவிற்கு, நான் கணவன் என்ற முறையில் நேசிக்கப்படுகிறேன் அது கொடிது”

என்ன உணர்ச்சியாக காதலிக்கு எழுதும் கடிதம் இது.

*****

இரா. சிவநிதி
எழுதினார்

ஈ கன்னங்கள் பிரகாசமாக இருக்க வேண்டுமா? இரவில் படுக்கப் போகும் போது கன்னங்களில் வெண்ணெயையும், மஞ்சள் தூளையும் கலந்து தடவிக் கொண்டு படுங்கள். கரிலையில் எழுந்ததும் சோப்புப்போட்டு முகத்தைக் கழவி விடுங்கள். கன்னங்கள் அழகுக் கண்ணங்களாக ஆகிவிடும்.

ஈ இரும்புச்சத்துக் குறைந்தவர்களுடைய உடம்பில் இரத்தமே இருக்காது. இரத்தம் குறைந்தவர்கள் உடம்பில் சுறுசுறுப்பு இருக்காது. கோதுமை, தக்காளி, நெல் பழங்கள் ஆகியவைகளை நிறையச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். இரும்புச் சத்து உடம்பில் சேர்ந்து விடும்.

ஈ நல்ல தூக்கமே ஆரோக்கியத்தின் ஊற்று. மலம், சரிவரக் கழிந்தால் நல்ல தூக்கம் கலவரமாக வரும். மாங்கனியச் சத்து உடம்பில் குறைந்தால் சரிவர மலம் கழியாது. திராட்சை, எலுமிச்சை, அத்தி ஆகியவைகளில் மாங்கனியச் சத்து நிறைய இருக்கிறது.

ஈ துணியில் பேனா மை கொட்டிக் கொண்டால் உடனே மை கொட்டிய இடத்தில் கொஞ்சம் உப்புத் தூளைத் தடவி, பிறகு சாத துணியால் துடைக்க வேண்டும். உப்புத் தூள் பட்டாலும் மைக்கறை போய் விடும்.

ஸ்பெஷல் லேடஸ் பெஷல்

*****

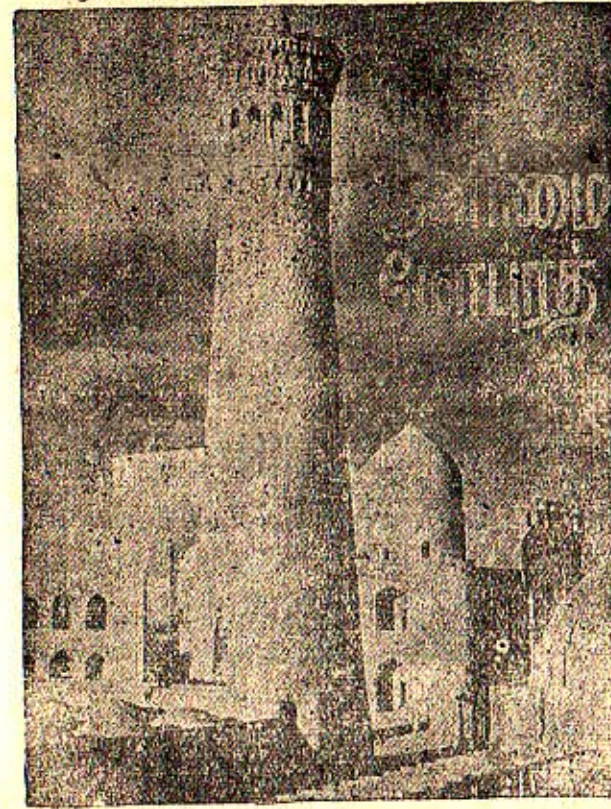
ஈ பெண்கள் புகைப்படம் பிடித்துக்கொள்ளும்போது எந்த நிறச் சேலையை வேண்டுமானாலும் கட்டிக் கொள்ளலாம். ஆனால் சோனி மட்டும் வெள்ளையாக இருக்க வேண்டும். வெள்ளைச் சோனி அணிந்தால் தான் புகைப்படம் அழகாக இருக்கும். புகைப் படத்தில் முகம் அமைதியுடன் இருக்கும்.

ஈ உருவிக் கிழங்கைச் சமைப்பல் செய்யும் போது தோலைச் சவாதிகள். தோலோடு சேர்த்து வெட்டிப் போட்டுச் சமைப்பல் செய்யுங்கள். தோலைச் சிவி விடுவதால் ஏராளமான சத்துக்களை நாம் இழந்து விடுகிறோம்.

ஈ உதட்டுச் சாயம் பூசிக்கொள்ளும் பழக்கமுள்ள பெண்கள் பகலில் தங்களுக்குப் பிடித்த எந்த நிறத்தை வேண்டுமானாலும் பூசிக் கொள்ளலாம். ஆனால் இரவில் மட்டும் சிவப்பு அல்லது இளஞ் சிவப்பு நிறமுள்ள உதட்டுச் சாயத்தை மட்டுமே பூசிக் கொள்ள வேண்டும். இரவில் சிவப்பு நிற உதட்டுச் சாயம் தான் அழகாக இருக்கும்.

ஈ புரதச் சத்து நிறைய வேண்டுமென்பதற்காக மாமிச உணவு நாடாதிர். காய்கறிகளினுள்ள புரதச்சத்து எளிதில் செரிக்கும். மாமிசத்தினுள்ள புரதச்சத்து எளிதாகச் செரிக்காது.

ஈ தலையில் வைக்கும் பூக்கள் வாடாமல் இருக்க சாத துணியில் பூக்களை சுற்றி வைக்கிறார்கள். பூக்களை சாத துணியில் சுற்றி வைப்பதால் பூக்களின் வாசனை போய் விடுகிறது. நிறம் மாறி விடுகிறது. பூக்களை ஒரு தட்டில் வைத்து, சா முள்ள ஒரு பாத்திரத்தால் அந்தப் பூக்களை மூடி வைப்புகள். பூக்கள் வாடாமல் இருக்கும். நிறம் மாறாமல் இருக்கும்.

இஸ்லாமிய இலக்கியக் கேந்திரமாக விளங்கிய புகாரா நகரத்தில் முஸ்லிம் உலகிலேயே மிகப் பெரிய பள்ளிவாசல் களில் ஒன்றான கல்யாண் மசூதி உள்ளது. இந்தப் பள்ளிவாசலில் ஏக காலத்தில் சுமார் 10,000 பேர்கள் தொழுகை நடத்த முடியும்.

கல்யாண் பள்ளிவாசல் மத்திய ஆசியாவிலேயே மிகவும் பழமை வாய்ந்த, முஸ்லிம்களின் கலாச்சாரச் சின்னமாக விளங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றது. ஹிஜ்ரி அறுபதாம் ஆண்டில் இப் பள்ளிவாசல் கட்டப்பட்டது எனச் சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன.

புகாரா நகரில் பெரியதொரு நிலப்பரப்பை உள்ளடக்கிய இப் பள்ளிவாசல் பல தடவைகள் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டது. காலப்போக்கில் இடிந்துபோன, அதன் கட்டடங்களின் புனரமைப்புப்பணி, தற்பொழுது மீண்டும் தொடரப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சீர்திருத்த வேலைகள் முடிவடைந்ததும், கல்யாண் பள்ளிவாசல், முன்பு பெற்றிருந்த சீர்திருத்த விட அதிகம் பெறும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வெயிலிலும் குறையாத தூபி

மத்திய ஆசியாவின் இஸ்லாமிய சரித்திரத்தில், முக்கியமான பல சம்பவங்கள் தடைபெறக் தாரணமாக இருந்த இந்தப் பள்ளிவாசலின் 'காலகாலையோபாத' மண்டபம், மிகவும் தேர்த்தியாக தற்பொழுது புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. புகாரா நகரின் மிக முக்கியமான இடங்கள், இந்த மண்டபத்திலேயே தங்கள் தொழுகைகளை நிறைவேற்றி வந்தார்கள்.

இங்கு உள்ள 800 வயதான கல்யாண் தூபி மிகவும் பிரபலம் வாய்ந்ததாகும். 1127-ல் கட்டப்பட்ட இந்த 'இஸ்லாமிய பிரார்த்தனைக் காவற் கோபுரம்', 'மரணக் கோபுரம்' என்ற பெயரிடும் பிரசித்தி பெற்றுள்ளது.

அக்காலத்தில் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட குற்றவாளிகள், அமிரின் உத்தரவின் பேரில், 47 மீட்டர் உயரமுள்ள இந்தக் கோபுரத்தில் இருந்து கீழே தள்ளப் படுவது வழக்கமாக இருந்து வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

நண்பகல் வெயிலில், கீழே நகரம் திதித்துக் கொண்டிருக்கும் போது கூட,

‘மரணக் கோபுரம்’ எனவும் இதற்குப் பெயர்

மேலே இக் கோபுரம் “குளு குளு” வென்று குளிர்மையாக இருக்கிறதாம். புதுத்தெம்பூட்டும் இளந்தென்றல் தவழ்ந்து இந்தக் குளிர்ச்சியைத் தருகின்றது.

அழகிய குவி மாடங்களுடனும், நீள் சதுரக் கட்டடங்களுடனும், மதரஸாக்கள் காட்சி அளிக்கின்றன. கல்யாண் பள்ளி வாசலில் பரந்த குவிமாடத்தைச் சுற்றிச் சாரக் கட்டுமானம் கட்டப்பட்டுள்ளது.

புகாரா நகரத்தில் மட்டும் ஐந்தாறுக்கு மேற்பட்ட கட்டடங்களை, வரலாற்றுச் சிறப்பும் கட்டடக் கலைச்சிறப்பும் வாய்ந்தவை என அரசாங்கம் அறிவித்துள்ளது.

இந்த 12 ம் நூற்றாண்டுத் தூபியைப் போலவே, புகாராவில் 16ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட கல்யாண் மகுதி (1514ம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது.) மீர் — அராப் மதரஸா (1535ம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது) கோஷ் மதரஸா (1566 — 1588) ஆகியனவும் புகழும், பெருமையும் பெற்று உள்ளன.

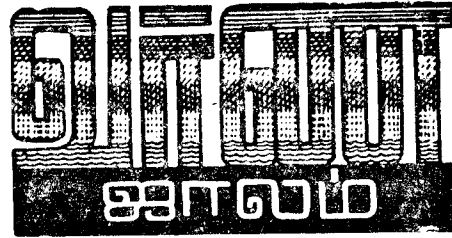
இங்கு உள்ள, வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த மீர் அராப் மதரஸா, கோஷ் மதரஸா ஆகியவற்றில்தான் மத்திய ஆசியாவுக்கும், கஜாகில்தானாவுக்கும் வேண்டிய முஸ்லிம் மத அறிஞர்கள் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றனர்.

இத்தகைய சிறப்புப் பெற்ற புகாரா நகரம், ஒரு புறம் இந்தியாவுக்கும், இன்னொரு புறம் பாரசீகத்தின் கிழக்கு மாகாணங்களுக்கும் ரஷ்யாவுக்குமிடையே (ஆப்கானிஸ்தான் வழியாக) நீண்டகால வர்த்தகச் சந்திப்பாகவும் இருந்து வந்துள்ளது என வரலாற்றுகிரியர்கள் உறுதிப்படுத்தி யுள்ளனர்.

புகாராவில் உள்ள முஸ்லிம்களின் வரலாற்றுச் சிறப்புச் சின்னங்கள் யாவற்றையும் புனரமைப்புச் செய்ய ரஷ்ய அரசும், மத்திய ஆசிய முஸ்லிம் குழுவும், கஜாகில்தான் மானிலும் நிதிஉதவிகள் செய்து வருகின்றன.

வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்ற இந்தச் சின்னங்கள் முஸ்லிம்களின் நகரமான புகாராவை என்றும் இளமையோடு திகழச் செய்கின்றன எனப் பலரும் வியந்து கூறுகிறார்கள்.

புகாரா நகரம் பெற்றுள்ள புகழ், பெருமை, கீர்த்தி ஆகியவை இஸ்லாமிய உலகம் பெற்றுள்ள புகழ், பெருமை, கீர்த்தி எனக்கூறலாம்.

வெள்ளை ஒளியில் பல நிறங்கள் உண்டு. அவற்றுள் நீலமும், மஞ்சளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நிற்கும். சிவப்பும், பச்சையும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நிற்கும்.

இதனால் சிவப்பைக் கூர்மையாகப் பார்த்துவிட்டு, மாறி வெள்ளை நிறத்தை உடனடியாகப் பார்த்தால் அது பச்சையாகத் தோன்றும்.

இது போல நீலத்தைப் பார்த்து விட்டுத் தொடர்ந்து வெள்ளையைப் பார்த்தால் மஞ்சளாகத் தோன்றும்.

இதனால் இந்த இரு இரட்டைகளும் ஒன்றை ஒன்று நிறைவு செய்யும் நிறங்கள் என்பார்கள்.

நாம் சிவப்பைக் கூர்மையாகப் பார்த்தால் நமது கண்கள் களைத்துப்போகின்றன. இதனால் மாறி வெள்ளையைப் பார்க்கும் போழுது, அதில் உள்ள சிவப்பு மறைந்து பச்சை மட்டுமே கண்ணுக்குத் தெரிகிறது.

வெள்ளைக் காகிதத்தில் ஒரு கறுப்புப் புள்ளியை நடுவில் போட்டுப் பார்த்துவிட்டு, வேறு வெள்ளைக் காகிதத்தைப் பார்த்தால் கறுப்புத் தாளில் வெள்ளைப் புள்ளி இருப்பது போலத் தோன்றும்.

பீலிக்கரையினிலே

மேட்டுலயத்தில் இருந்து பணியலயத்திற்கு வளைந்து செல்லும் குறுக்குப் பாதையில்தான் அந்தப் ‘பீலி’ இருக்கிறது. இந்தப் பீலியில்தான் இரண்டலயத்து ஆட்களும் தண்ணீர் பிடிக்க வேண்டும்.

அடேயப்பா! அந்தப் பீலிக்கரையிலே தான், எத்தனை எத்தனை பிரச்சினைகள் பேசப்படுகின்றன. அரசியலில் இருந்து அடுப்பங்கரை விஷயங்கள் வரை அங்கு அலசப்படுவது சாதாரண நிகழ்ச்சியாகும்.

கொட்டும் பணியில், அதிகாலையிலேயே எழுந்து ‘சருவக்’ குடத்தை இடுப் பிலே தூக்கிவைத்துக்கொண்டு, பீலிக்கரையை நோக்கி வருகின்றன பேச்சாச்சி. இவளுக்கு முன்பே குடத்தைப் பீலியில் தண்ணீர் விழ வைத்துவிட்டுக் குப்பி விளக்கு வெளிச்சத்தில் காத்திருக்கின்ற முருகாயி.

வெற்றிலையைச் சப்பிக்கொண்டே வந்த பேச்சாச்சிதான் முதலில் பேச்சை ஆரம்பித்தாள். ‘என்னடி, ராவெல்லாம் தூங்கலியா? விடிகாலையிலேயே பீலிக்கரையில் வந்து தூங்கி விழுகிறியே?’

முருகாயி தொடர்ந்தாள், ‘என்னடி செய்யறது? நேத்து ராத்திரி தண்ணி எடுத்து வைக்க மறந்துட்டேன், காலையில் தேத்தண்ணி ஊத்த அடுப்பைப் பத்தவைச்சுட்டு, கேத்தல ஆட்டிப் பாத் தண்ணி இல்ல, அட அது தான் போச்சண்ணு குடத்தோட லாம்பு பத்திட்டு பீலிக்கு வந்தா இங்க தண்ணி சொட்டு செட்டா வருது.

‘என்னடி செய்யிறது இப்ப தண்ணி னைப் புடிச்சுக்கிட்டுப் போய் எப்ப தேத் தண்ணி ஊத்துறது? ரொட்டிக்கு மாவு பெனையிறது? அதுக்குள்ள பெரட்டுத் ‘தப்ப’ அடிச்சுடுவான்.’

‘கொஞ்சம் சுணங்கிட்டா பெரட்டுக் களத்திலே கங்காணியாருக்கு மூக்குமேலே கோவம் வந்துடும். சில வேளை, வேலை இல்லென்னு திருப்பி அனுப்பினாலும் அனுப்பிடுவான்.’

இவர்களை நோக்கி எதோ முணுமுணுத்தவாறு காமாட்சியும் வந்து கொண்டே தனது பிரலாபத்தை ஆரம்பித்தாள். அவள், ‘என்ன, இந்த நேரத்தில் இங்கே பேச்சு, கொஞ்சம் பீலிய விடுங்கடி கையைக் கழுவிட்டுப் போயிடுறன்?’

முருகாயி சொன்னாள், ‘கொஞ்சம் இருடி ஆயா, இன்னும் கொடம் நிறையல இந்தப் பீலிக் கரைக்கு வந்தாலே இது தான். அவசரேத்துக்கு தண்ணியே கெடக் காது. நாசமாப் போன பீலியிலே தண்ணியே வராது.’

‘என்னதா செஞ்சி தொலையிறது. கரிக் கொட்டையை பல்லிலே கடித்து தேச்சிட்டு வந்தா, இங்க இம்புட்டு சனமா கிடக்கு? ஊம்...நம்ப பேசி என்னத்த செய்யிறது? பெரட்டுக் களத்தில் வைச்ச யாராவது கங்காணியாருட்ட சொல்லணும், அப்போதான் பீலிய துப்புரவாக்கிச் செய்வாங்க, டங்கி நெறைய மணல் நிறைஞ்சி கெடந்தா எப்படி தண்ணி வரும்?’

‘இதெல்லாமா கங்காணியாருக்குத் தெரியாது? அவரு வூட்டுப் பீலியிலேதான் தண்ணி தாராளமாய் வருதே! நம்ம தலைவர் கங்காணியார் கிட்ட சொல்லி யிருப்பாரு. அவர் வேலைக் காட்டுக்கு வரப்போ சொல்லிப் பாப்பம்.’

‘இவருக்கேண்டி சொல்லணும், நம்ம தொழிற்சங்க கமிட்டியில் சொன்ன அவங்க பெரிய தொரைக்கே காயிதம் எழுதிப் போட்டு வாங்க. ரண்டு லயத்துக்கும் ரண்டு பீலி வேணும்னு சொல்லணும். ரண்டு காம் பரா ஆளுங்களுக்கு ஒரு பீலி போதுமா என்ன?’ என்ற கேள்விக்குறிப்புடன் முடித்தான் பேச்சாச்சி.

இவர் யார்? 29ம் பக்கம் பார்க்க

குடத்தை மணல் போட்டு விளக்கிக் கொண்டிருந்த கருப்பாயி, மூக்காயியைப் பார்த்து, ‘எண்டி நேத்து ராத்திரி ஒங்க லயத்துப் பக்கமா ஒரே சத்தமா இருந்திச்சே?’ என்றான்.

‘ஆமாடி, முனியாண்டியாருக்கு அவ மவன் கொழும்பிலே இருந்து காச அணுப்பி இருந்தான். போஸ்டாஆபீசில் எடுத்திட்டு வருற வழியிலேயே தண்ணி போட்டுட்டு வந்து கத்திகிட்டு இருந்தான். அவன் தண்ணிபோட்டாலே இப்படித் தான். அவன் தண்ணி போட்டா மனுஷ லயதல் இருக்க முடியாது. என்ன பேச்சி பேசினான்? பொம்பளைங்க இருக்கிறதையே மறந்திடுறான். தண்ணி போடலையோ நாய் மாதிரி இருப்பான். அவங்கிட்ட யாராவது வாய் கொடுத்தா அவ்வளவுதான் எண்டி ஒம் புருஷன் என்னமோ பெரிய கங்காணி யாருட்ட நேத்து தகருரு செய்தாராமே?’

‘ஆமா, நேத்து பாரு நானே எழு மாசம்குளியாம இருக்கேன். இதிலே வேறு, என்னை வரக்கட்டில் நெரைபிடிக்க சொல்லி சத்தம் போட்டார். நேத்து அந்த வரக்கட்டில் கொழுந்து எடுத்ததில் இருந்து கால், கை எல்லாம் அடிச்ச போட்ட மாதிரி இருக்கு. என்ன செய்ய துற பெரிய கங்காணிக்கு பந்தம் பிடிக்கிற வன், அல்லது அவருகிட்ட பல்லை காட்டுற கொ மா மிக் குட்டிளை பாத்து நெரை பிடிக்க சொல்லு வாரு. என்ன செய்வது? அந்தப் பழக்கந்தான் எங்கிட்டையும் இல்ல, ஏம் புருஷகிட்டையும் இல்ல. அல்லல்தான் நேத்து அந்த மனுஷன் கங்காணியாரோட கத்திட்டு வந்தி

ருக்கு சரி சரி அதோ கொழுந்து ஆளுங்க பெரட்டு கலத்துக்கு போருங்க. பெரிய கங்காணி வருறத்துக்குள்ள பெரட்டுக்கு பேசுணும். மத்தத அப்புறமா பேசுவோம் ரொட்டி தகரத்தில் போட்டுட்டு வந்தன் அது என்னாச்சோ..... வருறேண்டி.’

‘சரி சரி பெரட்டுக்கு வருறப்போ கொஞ்சம் போயிலதல இருந்தா எடுத்துக்கிட்டு வா. நம்ப வீட்டுல இன்னைக்குதான் கடைப் பக்கம் போருரு.’

பீலிக்கரையில் பேசியவர்களும் சர்ச்சித்தவர்களும் துண்டைத் தலையில் மடித்து போட்டவாறு இடுப்பில் சேலையை உயர்த்திக் கட்டினர். அதற்கு மேல் படங்குத் துண்டை இடுப்பில் இருந்து முழங்கால் வரையும் கட்டியவாறு, பெரட்டுக் களத்தை நோக்கிச் சென்றனர்.

பெண்கள் கூச்சல் போட்டுப்பேசக் கூடாது. பெண்கள் யாரிடம் பேசினாலும் பதட்டப்படக் கூடாது. அமைதியுடன் பேச வேண்டும். மெல்லப் பேச வேண்டும். குரலைத் தாழ்த்தி மெல்லப் பேசும் பெண்களின் குரல் எப்போதும் கேட்பதற்கு நன்றாக இருக்கும். கொஞ்சம் மெல்லப் பேசும் பெண்களையே ஆண்கள் மிகவும் மதிக்கிறார்கள். விரும்புகிறார்கள்.

பெண்கள் முகத்தின் சுருமத்தை அழகாக வைத்துக் கொள்ள இதோ ஒரு புதுயோசனை. தினமும் இரவில் படுக்கப் போகும்போது மோரினால் முகத்தை ஒரு தடவை கழுவ வேண்டும். மோரை முகத்தில் நன்றாகத் தடவிக்கொண்டு கொஞ்ச நேரம் உலரவிட வேண்டும். பிறகு சோப்புப் போட்டு முகத்தைக் கழுவ வேண்டும். தினமும் இப்படியே செய்து வந்தால் முகம் மிருதுவாகவும், அழகாகவும் மாறும். முகப் பருக்கள் கூட வராது.

மாலை 4-00 மணி

பாடசாலை விட்டு மாணவர்கள் கும்பல்கும்பலாக வெளியேறிச் கொண்டியிருந்தார்கள்.

அவனும் நண்பர்களுடன் வீட்டை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தான்.

பாம்பு, தோலைக் கழட்டி விட்டுச் செல்வது போல் வழியில் நிலரைக் கழட்டிக் கொண்டு இரு கோஷ்டிகளும் முன்பின்னாகச் சென்று கொண்டு இருந்தன.

இப்பொழுது ஒவ்வொரு கோஷ்டியிலும் இரண்டு, இரண்டு பேரே அங்கம் வகித்தனர்.

நன்றாக மெலிந்து விட்டார்கள்.

‘கல்பனா! நான் நாளை ‘மெட்னிஷோ’ எக்குப் போகப் போகிறேன். நீயும் வருகிறாயா?’

சுவரஸ்யமான அவர்கள் கதைகளின் இடையில் தடைபெற்ற ஓர் உரையாடல் இது.

மறு நாள் பகல் ஒரு மணி.

அந்த ‘பஸ்டான்’ டில் அவன் நின்று கொண்டிருந்தான். ஐந்தே நிமிடங்களில் சொல்லி வைத்து போல் அவளும் வந்து சேர்ந்தாள்.

இருவர் முகங்களிலும் ஒரே விதமான பய உணர்ச்சிகள்.

இருவரும் தம்மையும், சுற்றுப்புறத்தையும் ஒருமுறை பார்த்துக் கொண்டனர்.

பஸ்டான் டில் அவர்களைத் தவிர இன்னும் ஐந்து பேர் நின்று கொண்டிருந்தனர். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வயசுக் காரர்கள். இவர்களுடன் கையில் ஒரு சிறு குழந்தையுடன் அந்த ‘பஸ்டான் டையே’ தனது நிரந்தர இடமாக்கிக் கொண்ட ஒரு இளம் பிச்சைக் காரியும் நின்றுகின்றனர்.

இருவரும் ஒன்றும் கதைக்க வில்லை. ஆனால் கிட்டக் கிட்ட வந்து நின்று கொண்டனர்.

ஒரு சிறிப்பு. ஆனால் இருவருக்கும் உடல் ‘வெடவெட’ என இருப்பது போன்ற உணர்வு.

எதாவது பேசவேண்டும்! யார்முதலில் பேசுவது? நாளை அவளா?, நாளை அவரா? என்ற பிரச்சினை. தடிக்கும் உதடுகளும், பய உதறலும் அவற்றைக் கூறாமல் கூறின.

அந்தச் சமயத்தில் பிச்சைக்காரி முன்னால் வந்து கையை நீட்டினாள். அவளுக்குத் தெரியும். இப்படி எத்தனையோ பேர்களைப் பார்த்து இருக்கிறாள். ஒருவர் மாறி ஒருவர் குறையாத சில்லறைகளை அந்தப் பிச்சைக்காரிக்குத் தந்தனர். பிச்சைக்காரிக்கும் தெரியும், பெரிய ‘‘கொத்தல்’’ எங்கு கிடைக்கும் என்று.

பஸ் வந்தது. அவள் கையைக் காட்டி நிறுத்தினாள். அவளையும் பார்த்துக் கொண்டாள்.

பஸ் நின்றது. இருவரும் எறிக்கொண்டனர்.

உள்ளே பிரயாணம் செய்பவர்களை ஒரு தடவை இருவரும் நோட்டம் விட்டனர்.

பஸ்விலும் நல்ல கூட்டம். இருக்க இடம் இல்லை. இருவரும் நின்றனர்.

சீட்டில் இருந்த ஒருவர் ‘‘அரக்கி’’ அவளுக்கு இருக்க இடம் சிறிது கொடுத்தார்.

‘‘பரவாயில்லை நீங்கள் சரியாக இருங்கள். அடுத்த ‘‘ஹோட்டில்’’ நான் இறங்குகிறேன்’’ என்றாள் அவள்.

கண்டக்டர் டிக்கட் கேட்டு முன்னால் வந்தார். பத்து சதக் குத்தியைக் கொடுத்து கைவிரல்களால் இரண்டு எனக் காட்டினாள் அவள்.

இடைக்கிடை பிரேக் போட்டு, பஸ்விலே பிரயாணம் செய்து கொண்டு இருந்தவர்களை முன்னாலும் பின்னாலும், பக்கவாட்டிலும், அருகில் உள்ளவர்களுடன் மோத வைத்தவாறு பஸ் சென்று கொண்டிருந்தது.

இப்படியும் ஒரு காட்சி

அவர்கள் இருவரும் மணியை அடிக்கும் முன் யாரோ மணியை அடித்தனர். பஸ் நின்றுது. இருவரும் முன் பின்னாக இறங்கினர்.

பஸ் 'ஸ்டான்' டில் நின்று ஒரு தடவை சுற்றிலும் நோட்டம் விட்டனர். இப்பொழுது ஒரு திருப்தி. இருவருக்கும்—

இருவரும் அருகருகாக நடந்து, லீதியைக் கடந்து முன்னால் இருந்த தியேட்டருக்குள் நுழைந்தனர்.

அவன் இரண்டு பல்கனிடிக் கட்டுகள் எடுத்தான்.

அவன்பின்னால் நடந்து சென்றான்.

பல்கனிக்குள் நுழைந்ததும் இருவரும் முன்பின்னாக நின்று, ஒரு தடவை சுற்று முற்றும் பார்த்தனர்.

தெரிந்தவர்கள் எவரும் உள்ளே இல்லை என்பது அவர்கள் முகபாவங்களில் இருந்து தெரிந்தது.

“இப்படி இருப்போமா மிஸ்”

அவனது குரல் முதல் தடவையாகத் தியேட்டர் மங்கிய வெளிச்சத்தில் வெளி வந்தது.

“என் பெயர் மிஸ் அல்ல. கல்பனா பெயரைச் சொல்லியே அழைக்கலாமே.

“நீங்கள் விரும்பினால் இங்கேயே இருக்கலாம்.”

இவை அவளது மாயில் இருந்து வெளிவந்தவை.

தொடர்ந்து மௌனம் நீடித்தது.

தியேட்டரில் பாடல்கள் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன.

அவைகாதலன் காதலி பாடுவதுபோல் அமைந்த கண்ணதாசன், வாலி பாடல்கள்.

அத்தனையும் காதலர்க்கு இதமான பாடல்கள்.

இருவரும் ஒருவரை மாறி ஒருவர் பார்த்தவாறே கேட்டு ரசித்தனர்.

விளக்குகள் அணைந்தன.

படம் ஆரம்பமாகியது.

ஓர் இளம் வாலிபன் ஒரு பெண்ணைக் காதலிக்கிறான். ஆனால் பெண் அவனைக் காதலிக்கவில்லை. அவளோ, இன்னொருவனைக் காதலிக்கிறாள்.

இருவருக்கும் ‘அந்தக் கதை’ பிடிக்கவில்லை.

படம் ஒடிக்கொண்டிருந்தது.

“நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருங்கள், நான் வெளியே ஒரு தடவை போய் வருகிறேன்.”

*****

விட செலியசிலுள்ள பொந்திமினி பகுதியில் கன்னிப் பெண்களை மட்டும் பாதிக்கும், சிரிப்பு வியாதி பரவி இருப்பதாக ‘அந்தாரா’ செய்தி நிறுவனம் அறிவித்திருக்கிறது.

இத்த வியாதி ‘சமாஷ்டா’ என்று உள்நாட்டில் கூறப்படுகிறது.

இந்தநோய் ஏற்பட்ட கன்னிப் பெண்கள் முதலில் முக்கி முனங்கிக் கத்துகின்றனர். பிறகு அடக்க முடியாத சிரிப்புக்கு ஆளாகி, உருளுகின்றனர்.

இந்த மாதிரி வியாதி ஒரு முறை கானாவில் பள்ளிச் சிறுமிகளைப் பாதித்திருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

இந்தச் சிரிப்பும் நடனமும் ஒரு நாள் வரை நீடிக்கிறது. பிரஸ்தாப சிரிப்பு வியாதியைக் குணப்படுத்துவதில் இளம் பையன்கள் உதவுகின்றனராம். ஆனால் எப்படி என்பது அறிவிக்கப்படவில்லை.

இந்த வியாதி, ஆண்களையோ திருமணமான பெண்களையோ பாதிப்பதில்லை யாம்.

இப்படி அவன் கூறினான்.

அவனால் இன்னும் சகித்துக்கொண்டு அந்தத் தமிழ்ப் படத்தைப் பார்க்கமுடியவில்லைப் போலும்.!

“அட்டே உங்களுக்கும் படம் பிடிக்கவில்லையா? எனக்கும் பிடிக்கவில்லை”

காத்திருந்தவன் போல் இப்படி கூறினான் அவன்.

“அப்போ இருவருமே வெளியே போகலாமா?”

அவன் கேட்டான்.

“ஆமாம் வீட்டிலும் தேடுவார்கள் தனிய வெளிக்கிட்டான். பள்ளிக்கூடத்தில் “ஸ்பெஷல் கிளாஸ்” என்று சொல்லிவிட்டு வந்தான்.”

அவன் பதில் இது.

படம் நடந்துகொண்டிருந்தது.

அந்த இருவரும் வெளியேவந்தனர்.

--- வதிரி யோகேஸ்

பையன்களின் உணர்ச்சிகளைப் புறக்கணித்த கன்னிகளின் மீது, அப்பையன்கள் போடும் மந்திரத்தால் சிரிப்பு வியாதி ஏற்படுவதாக மக்கள் கருதுகின்றனர்.

இது ஏன் கன்னிகளை மட்டும் பாதிக்கிறதென்பது மருத்துவர்களுக்கும் புரியவில்லை.

சிரிப்பு வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் களைத்துப் போகும்வரை சிரித்து ஆடுகின்றனர்.

சித்தரின் சிந்தனைகள்

தெரு விளக்கு

வானத்தில் வைரம் பதித்தது போல பளிச்சிட்டுக்கொண்டிருந்த தாரகையைப் பார்த்துக் கவிஞன் கேட்டான்:

“அழகை உமிழும் தாரகையே! உன்னை வைத்து நான் எழுதிய பாடல், உலகப் பரிசு பெற்றுவிட்டதை நீ அறிவாயா?”

அதற்குத் தாரகை சொல்லிற்று: “எட்டாத தூரத்தில் இருப்பதால் தான் நான் உலகத்தின் கண்களுக்கு விருந்தாக இருக்கிறேன். அதனால் தான் உனது பாட்டுக்குப் பரிசும் பாராட்டும் கிடைத்தன.

“கவிஞனே! அபூர்வமாக மக்களோடு நீ பழகும்போதுதான், உன்னை யும் உலகம் மதித்துப் போற்றுகிறது. அந்நிலையில் இருந்து கீழே இறங்கி விட நேர்ந்தால், நீயும் நானும் சாதாரண தெருவிளக்கைப் போன்று தான் மதிக்கப்படுவோம்.”

அழியாப் புகழ்

எனது நிலைக் கண்ணாடி நொருங்கித் துண்டு துண்டுகளாக எங்கும் சிதறிக் கிடந்தது.

ஒரு கண்ணாடித் துண்டை நான் கையில் எடுத்துப் பார்த்தேன், அதற்குள் எனது முழுஉருவமும் தெரிந்தது எனக்கு வியப்பாக இருந்தது.

அப்போது அந்தக் கண்ணாடித் துண்டு சொல்லிற்று:

“நல்லவர்கள் கெட்டிழிந்து போனாலும், தம் புகழை இழந்து விடமாட்டார்கள். மரணத்தின் பின்னரும் அவர்கள் புகழ் மங்குவதில்லை”.

கிழிந்த சட்டை

அணிவதற்கு லாயக்கற்று கிழிந்து போன எனது பழைய சட்டைக்கு ஓய்வு கொடுத்துவிட்டுப் புதிதாக ஒரு சட்டையை அணிந்து கொண்டேன். அப்போது அந்தக் கிழிந்த சட்டை என்னைப் பார்த்துப் பேசிற்று:

“மனிதனே! புதிதில் உன்னைப் போன்றுதான் நானும் வனப்புடன் இருந்தேன். உன் மரணத்துக்குப் பின் நீயும் என்னைப் போன்று ஒரு கிழிந்த சட்டை நான். உன்னை யும் உலகம் ஒருநாள் வீசி விட்டதான் போகிறது.”

துன்பப்படு

துன்பப்பட்டு, போன்று வெண்மை யாக உலர்ந்து காய்ந்து கொண்டு இருந்த அந்தத் துணியைப் பார்த்து நான் சொன்னேன்:

“ஆகா, எவ்வளவு வெண்மை யாக நீ இருக்கிறாய்? இந்த அழகை எங்கிருந்து பெற்றாயோ?”

அதற்குத் துணி சொல்லிற்று: “உருக்கும் போதுதான் பொன் ஒளி பெறுகிறது. காய்ச்சும் போது தான் பால் சுவை பெறுகிறது. அடித்துத் துவைக்கும் போதுதான் நான் அழகு பெறுகிறேன். மனிதனே, துய்மை பெறவேண்டுமானால் நீயும் நன்றாகத் துன்பப்படு.”

ஈ ஜல கட்டியைத் தூவி எப்படியுமோ இதே போல சில ரசாயனங்களைத் தூவி மழையை நிறுத்திவிட முடியும்!

ஒருவருடம் சிவநீரைக் குடித்து வாழ்ந்த ஷக்ராஸிகள்

ரஷ்ய விஞ்ஞானிகள் மூவர் ஓராண்டு காலம் பரவெளிக் காற்றுப் புகாத ஒரு சிறிய அறைக்குள், தங்கள் சிறுநீரையே ஆவியாக்கி வடிகட்டிக் குடித்துக்கொண்டு சோதனை வாழ்வு நடத்தி வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள்.

வற்றல் உணவுகளாகவே சாப்பிட்டுக் கொண்டும், தனித் திருப்பத்திலே ஏற்படக் கூடிய மனச் சங்கடங்களை எதிர்த்தும் ஓராண்டிக்கொண்டு அவர்கள் இருந்தனர்.

பரவெளிக்கும் இதர கிரகங்களுக்கும் நீண்ட பயணங்கள் மேற்கொள்ளும் பொழுது நெடுநாள் தனித்திருக்க முடியுமா என்பதைச் சோதிப்பதற்காக, இம் மூன்று விஞ்ஞானிகளும் இந்தப் பயிற்சியைச் செய்து பார்த்தனர்.

இந்தச் சோதனையின் முடிவுகளையும் அந்த விஞ்ஞானிகளுடன் நடத்திய பேட்டியையும் ரஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பத்திரிகையான பிராவ்டா வெளியிட்டுள்ளது.

இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் தங்களுக்கு மிகவும் மன நெருக்கடிமிக்க கட்டடங்களும், ஒருவருக்கொருவர் பிணக்கம் ஏற்படக்கூடிய நிலைகளும் ஏற்பட்டதாம். ஆனால் அவற்றையெல்லாம் தாங்கள் வெற்றிகரமாகச் சமாளித்து விட்டதாக மூவரும் கூறினர்.

இதுபோன்ற சோதனைகளை மேற்கொள்ளும்போது குழு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பெருங்கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியம் என்று அவர்களில் ஒருவரான மனோட்சேவ் கூறினார்.

“அவர்கள் அளவிறந்த பொறுமை உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

“வினாக்கள் எதிலும், சொக்கட்டானில் கூட ஈடுபடக்கூடாது.

“என்னெனில் அவையெல்லாம் பிணக்கை ஏற்படுத்தி விடக்கூடியவை.

“குழுவின் முதலில் சோதனையை மேற்கொள்ள முன், ஒருவரை ஒருவர் அறிந்துகொள்ளக் கலந்து பழக வேண்டும்.

“நாங்களும் முதலில் அப்படித்தான் பழகி ஒருவருக்கொருவர் ரொம்பவும் நெருக்கமானோம். ஆனால் இது அவ்வளவு எளிதல்ல” என்றார் அவர்.

எப்பொழுதாவது அந்த அறையை விட்டு வெளியே போய்விட வேண்டுமென்ற ஆவல் எழுந்ததுண்டா? என்று கேட்ட பொழுது, “ஆரம்பக் காலத்தில் அப்படி ஆவல் ஏற்பட்டதுண்டு. நான் சில சமயங்களில் குறிப்பாக இலையுதிர் காலத்தில் எழுந்து மாஸ்கோவுக்கு ஓடிவிடலாமா என்று நினைத்ததுண்டு.” இப்படி மனோட்சேவ் கூறினார்.

பெண்கள் செளந்தரியமானவர்கள். இயற்கை அழகின் பூரிப்பில், மெரு கேற்றப்பட்ட வார்ப்படங்கள்! மரோம்மிய மான கற்பனைகளுக்கும், சோபிதமான கனவுகளுக்கும், உரித்தானவர்கள்!

‘ஓ — இந்த உலகமே பெண்மையின் அழகில் உறங்குவதற்கே துடித்துக் கொண்டிருக்கின்றதை நான் உணர்வின் மூலம். சுவையூறும் மதுரஸத்தை இதழோரத்தில் தாங்கி, சுந்தரமான மதுர கீதத்தை மீட்டிக் கொண்டிருக்கும் பெண்கள், சுகந்த மணத்தின் சுகாணுவத்தை அளித்துக்கொண்டே இருக்கின்றார்கள்’ என்று தன்னையே மறந்து கவிதா சக்தியின் ஆவேசத்துடன் கூறினான் ஆங்கிலக் கவிக்குயிலான ஸ்பென்சர்.

இவ்வாறு யுக யுகாந்திரங்களாக மனித சமுதாயத்தை ஆட்கொண்டு வர்ணிக்கப்பட்ட பெண்களை வைத்தே பல அமர சிருஷ்டிகளைப் படைத்தார்கள் கவிஞர்கள். காவியம் என்ற கலசத்தில் காதல் மதுனூறும் கற்பனைகள் தான் எத்தனை. எத்தனை!

தாசுர் கண்ட சித்திராவும், கம்பனுடைய சீதையும், ஷேக்ஸ்பியரின் சில்லியாவும், காளிதாசனுடைய சகுந்தலையும், ஷேக்ஸ்பியரின் லூலாவும், ராபர்ட் ஹெரிகின் டயாமி, இனோனி போன்ற பெண்களும் எமக்கு எத்தகைய அழகின் ரகவியத்தை எல்லாம் எடுத்துக் கூறுகின்றார்கள்.

உலக மகாகவிகள் கண்ட காவிய நாயகிகள் எல்லாம், கவிஞர்கள் பாஷையில், பேரழகிகளாகத்தான் வர்ணிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால், அந்த அழகு குடி கொண்டிருக்கும் விதத்தை, அவர்கள் ரசித்துக் கூறிய முறைதான் வேறுபட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு கவிஞனும் தான் பெற்ற அனுபவத்தை, கற்பனை மெருகு பூசி கவிதையிலே வடித்துத் தரும் போதுதான், வெவ்வேறு சுவைகளை நாம் ரசித்து மகிழ்கின்றோம்.

ஒரு அழகான பெண் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று நாம் கற்பனை செய்கின்றோம்? இதைப்போலவேதான் கவிஞர்களும் கற்பனை செய்து பார்த்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் நமது கற்பனை சில நிமிட நேரங்களிலே கலைந்து போய் விடுகின்றது. கவிஞர்களுடைய கற்பனைப் பெண்களோ காலத்தையும் வென்று வாழும் செளந்தரிய தேவதைகளாகச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இனி தன்னிகரற்ற காதலை, அதன் மென்மையான உணர்வுகளை மீட்டி, மீட்டிப் பாடிய கவிஞர்களை, இங்கு சந்திப்போம்.

களளும், கவிதையும் போதை கொடுக்கக் கூடியன என்பார்கள். இப்போதையில் காதல் இழையோடும்போது அது ஒரு புதிய உலகிற்கே நம்மை அழைத்துச் சென்று விடுகின்றது,

இதோ... ஒரு காதல் கவிஞனைச் சந்திப்போம். 17-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ‘ராபர்ட் ஹெரிக்’ என்பதுதான் இவருடைய பெயர். ஆங்கில இலக்கிய உலகில் மிகவும் புகழ் பெற்ற கவிஞராக வர்ணிக்கப்படுபவர் ராபர்ட். காதலையும், பெண்மையையும் நன்கு அனுபவித்தே பாடிய இவரை ஒரு ‘ரோமாண்டிஸ்ட்’ வாதி என்றே குறிப்பிடுவார்கள். இவருடைய கவிதைகளில், பல காதலியர்களை நாம் சந்திக்கலாம். அவர்களுள் எல்க்டிரா, இனோனி, டயானியி போன்றவர்கள் மிகவும் முக்கியமானவர்கள்.

இவர்களில் இனோனி மிகவும் இனிமையானவள், பொன்னிறமான அவளது கேசம் காற்றில் தவழ்ந்து விளையாட, இறுக்கிய உடலில் அவள் எடுப்பாக நடந்து செல்வதில், தன் இதயத்தைப் பறிகொடுத்தார் கவிஞர். அதன் பலன் அவள் நடையழகைப் பற்றிப் பூரிகின்றார்...

‘ஓ...என் இனோனி, இனியவளே! பொன்மய மான உன் கூந்தல் காற்றில் வழுக்கித் தவழ்ந்தோட, சவுக்கு மரங்கள் பனி தோய்ந்து சாய்ந்து சாய்ந்து ஆடுதல் போல் கண்ணுக்குள்ளே உன் நடையோ காவிய நடையாய்த் தோன்றுதடி,

என்று பாடிய கவிஞர். மீண்டும் அந்தப் பெண்ணின் நடையை உற்று நோக்கி விட்டுக் கூறுகின்றார்....

‘அவள் பனி முகிலைக் கோதிவரும் சூரியனின் பொன் மயமான ஒளியைப் போல், சின்ன இடை துவள நடக்கின்றாள். நடையின் அழகிலே ஓசைகள் துடிக்கின்றன.’ என்று கூறிய கவிஞன் அவள் நடையால் தன் இதயத்தையே இழந்து விட்டதைப்போல் மீண்டும் கெஞ்சுகின்றான் அவளிடம்.

‘என் இதயம் மிருதுவானது. அன்பு நிறைந்தது. எங்கும் காணக்கிடைக்காத அருமையும், இனிமையும் கொண்டது. உன் ஆசைக் கண்மணிகளை நான் நேசிக்கின்றேன். உன் நடையால் என் இதயத்தையே அபகரித்து விட்டாய் நீ. உன் இதயத்தையும் என்னிடம் தந்து விடு, நீ, விரும்பினால்தான் நான் வாழ முடியும், என்று கூறுகின்றார் ராபர்ட்.

ஒரு பெண்ணின் நடையால் தன் இதயத்தையே பறிகொடுத்துத் துடிக்கும் இந்தக் கவிஞரைக் கண்டோம். இதோ நம் நாட்டுக் கவி சிரேஸ்டரான கம்பர் ஓர் பெண்ணின் அழகை, அவள் நடந்து வரும் நடை அழகை எப்படி சொல்லுகின்றார் என்று பார்ப்போம்.

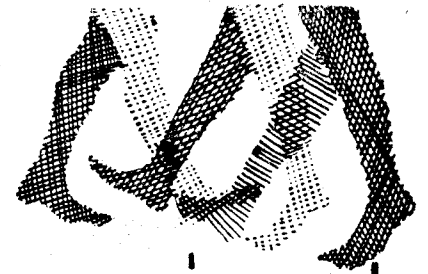
‘அவள் நடந்து வரும் போது, அவளது பாதங்கள் தாமரை மலர்கள் போல இருக்கின்றன. அதிலே அவள் செம் பஞ்சுக் குழம்பை குழைத்துப் பூசி இருக்கின்றாள். அதனால் அவள் அடி எடுத்து வைக்கும் போது, சிவந்த தளிர்கள் எம்மை விட அவள் பாதங்கள் அழகாக இருக்கின்றனவே என்று வெட்கித் தலை

இவர் யார்?

மலை நாட்டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தோட்டப் பகுதி மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும், பழக்கவழக்கங்களையும் நன்கு அறிந்தவர்.

‘பிலிக் கரை’ யின் பக்கமாகச் சென்று, தான் அனுபவித்ததை மங்களாடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார்—

மாத்தளை கார்த்திகேசு.

பெண்களின் நடை அழகால் நிறந்த கவிதைகள்

குனிய அவள் நடந்து வந்தாள். அவள் ஆடி, அசைந்து நடக்கும்போது குனிரான அவளது இடையிலே பூட்டி இருக்கின்ற மணிகள், கணீர், கணீர் என ஓசை எழுப்ப, அன்னம் போல் அசைந்து, மயிலைப்போல் ஆடி வந்தாள் ஐயோ... அவள் அழகு நடையால் எம்மைக் கெரல்ல வருபவனைப் போல், நெஞ்சிலே நஞ்சை அல்லவா கொண்டு வருகின்றாள் வஞ்சகி’.

இவ்வாறு சூர்ப்பனகையின் நடை அழகைக் கூறிய கம்பர், தனது காவிய நாயகியான சீதையுடன் அதை ஒப்பிடும் கூறுகையில், ‘சீதை நடந்தால் அழகாயிருக்கும், சூர்ப்பனகை அழகாகவும் நடப்பாள்’ என்று கூறியுள்ளார். அவர் சூர்ப்பனகை நடந்து வந்த அழகைத் தனது கவிதையிலே வடிக்கும் போது—

‘பஞ்சியொளிர் விஞ்ச குளிர்

பல்லவம் அணுங்க,

செஞ்செவிய கஞ்சநிமிர்

சீரடியளாகி,

அஞ்சொல் இன மஞ்சையென,

அன்னமென, மின்னும்

வஞ்சியென, நஞ்சமகள்

வஞ்சமகள் வந்தாள்’

காதலி:
அத்தான், நேற்று இரவு திருமணம் நடப்பது போலக் கனவு கண்டேன்.

காதலன்:
எங்களுக்கா?

காதலி:
இல்லை எனக்கு.

என்று வர்ணித்துள்ளார்.

இதோ...இன்னும் ஓர் கவிஞன் எம்மைக் கூலியழைக்கின்றான். இரண்டு பெண்களின் நடையழைக்க கண்டிர்களை! இது என்ன பிரமாதம், இதோ வந்து பாருங்கள் ஒரு புதினத்தை. இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலான நடையழைக்க காட்டுகின்றேன் வாருங்கள் என அழைக்கின்றான். நாமும் சற்றுப் பார்த்து விடுவோமே.

‘அதோ, பாருங்கள் கேசரிவர்மன் நாட்டிலே ஒரு அதிசயமே நடக்கின்றது. யோக நிஷ்டையைக் கைக்கொள்ளும் சன்னியாசிமார் எல்லாம் தமது யோக நிஷ்டையைக் கைவிட்டு விட்டு திடீரென வீதியிலே ஓடுகின்றார்கள். என்ன அதிசயம் பாருங்கள். சைவர்கள் எல்லாம் தங்கள் மடங்களை இழுத்துப் பூட்டி விட்டு, சிவ பூசையையும் நிறுத்தி விட்டு வீதியிலே ஓடுகின்றார்கள். என்ன அநியாயம் பாருங்கள். நாட்டை ஆளும் மன்னவன் கூட வீதியிலே ஓடுகின்றானே! இத்தனைக்கும் என்ன நடக்கின்றது அங்கே தெரியுமா?

ஓர் அழகான பெண், தனது நெஞ்சின் பொற்குடங்கள் ஆடி அசைய, ஒயிலாக நடந்தாள். அந்த நடையழைக்கையே இத்தனைபேரும் தங்களை மாற்றது ஓடுகின்

றார்கள்! என்று கூறுகின்றார் ‘உலர் மடல்’ என்ற நூலில் பெத்தணன் தணவாய் என்ற ஒரு கவிஞர். அவர் பாடல் இதுதான்:

‘நடந்தான் ஒரு கண்ணி
மகராச கேசரி நாட்டில்
கொங்கைக்
குடந்தான் அசைய
ஒயிலாய், அது கண்டு
கொற்றவரும்
தொடர்ந்தார், சந்யாசிகள்
யோகம் விட்டார், சுத்த
சைவரெல்லாம் மடந்தான்
அடைந்து சிவ பூசையும் கட்டி
வைத்தனரே!’

என்று கூறுகின்றார். இந்தப் பெண்களின் நடையே இவ்வளவு கிறப்புடையது என்றால் அவர்கள் கண்களுக்குத் தரன் என்ன காந்த சக்தி இருக்க வேண்டும்? அதையும் இக் கவிஞர்களிடம் இன்னொரு முறை கேட்டுப் பார்ப்போம்.

நம்பவன்

அவரவர்வேலையை, கூடுமானவரை யில் அவரவரே செய்து கொள்ளல்வேண்டும். தனியாகச் செய்ய முடியாத பணிகளுக்கு மட்டுமே பிறர் உதவியை நாட வேண்டும்.

‘தன்கையே தனக்குதவி’ என்பதை மறத்தலாகாது. இதனால் தன்னம்பிக்கை ஏற்படுவதுடன், பிறர் சரியாகச் செய்யாத தால் ஏற்படக் கூடிய மனவேதனையும் இருக்காது. உடல் உழைப்பு வேலையானால் தன் வேலையைத் தானே செய்து கொள்வ தன் மூலம் உடல் உறுதி ஏற்படும்.

நம் பணியைப் பிறர் செய்வது தான் பெருமை என்ற கிறுமை எண்ணம் நம் மிடையே இருக்கவே கூடாது!

சங்கு

ஆறுமுகம்
மாஸ்டர் தமிழ்
பாடசாலைக்கு மாற்ற

லாகி வந்த பின்னர் எங்களுக்கு கிராமத்தில் எவ்வளவோ மாற்றங்கள் நடந்துவிட்டன.

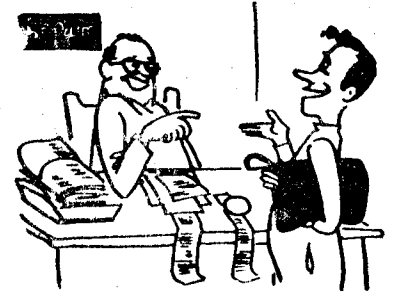
நான் சிறுவனாக இருந்தபோது விளையாடித் திரிந்த, செம்மண புழுதி நிறைந்த பிள்ளையார் கோவில் வீதி, இப்போது அழகான தேரோடும் வீதியாக மாறி விட்டது. கோவிலின் வலது புறத்தில் இருந்த பனை வடலிகளை அழித்து, தூர்ந்து போயிருந்த கேணியையும் நிரப்பியபின்பு அப்பகுதி இப்போது வெட்டை வெளியாக அழகாகத் தெரிகிறது.

கோவிலின் முன் புறத்தில் தெருவோரமாக அடர்த்தியாக வளர்ந்திருந்த சவுக்க மாங்கனையும் மகிழ்மாங்களையும் தழுவி வரும் இதமான காற்று, பெயர் பெற்ற யாழ்ப்பாணவெய்யிலின் தகிப்பைத் தாங்க முடியாது தவித்துக் கொண்டிருக்கும் கிராமத்து மக்களுக்கு, எவ்வளவோ இன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

மின்சாரக் கம்பங்கள், நாட்டுவற்றகாக அந்த அருமையான மாங்களில் சிவவற்றை இப்போது வெட்டிச் சாய்த்துவிட்டார்கள். ஆறும் அந்தச் சூழலில் தவழும் குளிர்த் திண்னும் குறையாமல் இருக்கிறது. வழிப்போக்கர்கள் தங்கிச் செல்வதற்காகக் கட்டப்பட்டிருந்த அந்த மடம், எப்போதோ வாசிகசாலையாக மாற்றப்பட்டிருந்த போதிலும், இப்போது இன்னும் விஸ்தரிக்கப் பட்டிருப்பதைக் கவனிக்க முடிகிறது.

நான்கைந்து வருடங்களுக்குள்ளாக இவ்வளவு மாற்றங்களும் நடந்துவிட்டன. கொழும்பில் வேலை பார்க்கும் நான், ஒவ்வொரு தடவையும் கிராமத்துக்கு வரும் போது இந்த மாற்றங்களைப் படிப்படியாக அனுபவித்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன்.

பத்துப் பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆறுமுகம் மாஸ்டர் எங்கள் கிராமத்துத் தமிழ்ப் பாடசாலையில் எனக்குத் தமிழ்ப் பாடஞ் சொல்லித் தந்தி ருக்கிறார். அதன் பின்னர் அரசினர் பாலவெளியிடங்க

பத்திரிகை ஆசிரியர்:
சென்ற தடவை நீங்கள் கொண்டுவந்த கதையில், முடிவைக் கானவில்லையே?

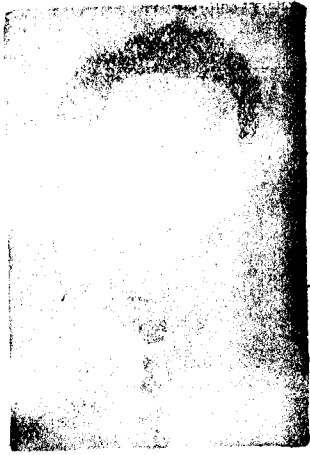
எழுத்தாளர்:
நீங்கள் தான் முடிவு மர்மமாக இருக்கும் கதை வேண்டும் என்றீர்கள்.

ளுக்கு மாற்றஞ்செய்யப்பட்டு அங்கெல்லாம் சேவை புரிந்துவிட்டு, மீண்டும் எங்கள் கிராமத்துப் பாடசாலைக்கே மாற்றலாகி வந்து விட்டார். ஆறுமுகம் மாஸ்டர் வெளியிடங்களுக்கு மாற்றலாகிப் போகாதிருந்தால் எங்களது கிராமம் இன்னும் எவ்வளவோ சிறப்பான மாற்றங்களை அடைந்திருக்கும்.

எங்களது கிராமத்தின் இளஞ் சந்ததியினர் எல்லோருக்குமே ஆறுமுகம் மாஸ்டரிடம் தனிமரியாதையுண்டு. அதற்குக் காரணம், அனேகமானவர்கள் அவரிடம் கல்வி கற்றோம். அவரது உயர்ந்த கருத்துக்களினால் கவரப்பட்டிருக்கிறோம். சமூக நலனுக்காக அவரது வாழ்வின் பெரும்பகுதி அர்ப்பணமாகி வருவதை உணர்ந்திருக்கிறோம்.

ஆறுமுகம் மாஸ்டரின் எளிமையான தோற்றமே எல்லோரையும் இலகுவில் கவர்ந்துவிடும். பாடசாலைக்குப் போகும் நேரங்களைத் தவிர மற்ற நேரத்தில் அரையில் ஒரு நாலு முழுவேட்டியுடனும் தோளின் ஒரு சாலையையுடனுந்தான் அவரைப் பார்க்கலாம். அவரது கரிய தோற்றத்தில் பளிச்சென்று தெரியும் திருநீற்றுப்

கூட்டாலும்...

புன்னலைக் கடவுளைச் சேர்ந்த
தி. குணசேகரன் புல்லாவை நியூயோக் குரூப்பில் உதவி வைத்திய அதிகாரியாகக் கடமையாற்றுகிறார். 1970 ம் ஆண்டில் இலங்கை சாகித்திய மண்டலம் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் இவருக்கு இரண்டாவது பரிசு கிடைத்தது.

பூச்சம், நெற்றியில் எப்போதும் துலங்கிக் கொண்டிருக்கும் சந்தனப் பொட்டும், எவரையும் வகிகரிக்கும் புன்னகையும், அவரை அறிந்து கொள்ளாதவர்களைக் கூட அவரிடம் பணிந்து நடக்க வைத்துவிடும்.

ஆறுமுகம் மாஸ்டருக்கு வயது ஐம் பதுக்குமேலிருக்கும். திருமணமாகவில்லை தனியாகத்தான் வாழ்ந்து வருகிறார். சமூக சேவையிலும், ஆத்மீகத் துறையிலும் தனது வாழ்வின் பெரும் பகுதியைச் செலவழித்ததாலேதான் அவருக்குத் திருமணம் செய்வதில் நாட்டம் ஏற்படவில்லையோ? என நான் அடிக்கடி எண்ணுவதுண்டு.

கிராமத்துக்கு வரும்போதெல்லாம் ஆறுமுகம் மாஸ்டரைச் சந்திக்காமல் நான் கொழும்புக்குத் திரும்புவதில்லை. அவரைப் பார்த்துச் சிறிது நேரம் உரையாடாமல் இருந்துவிட்டால் என் மனதில் நிறைவு ஏற்படுவதில்லை.

ஆறுமுகம் மாஸ்டரை மாலை வேளைகளில் அநேகமாக வாசிகசாலையில் அல்லது, கோவிலின் சுற்றுடலில் தான் பார்க்கலாம். இந்தத் தடவை நான் கிராமத்துக்கு

குவந்தபோது, ஆறுமுகம் மாஸ்டரைப் பல இடங்களில் தேடியும் சந்திக்க முடியவில்லை.

பின்னையார் கோவில் குருக்களிடம் ஆறுமுகம் மாஸ்டரைப் பற்றி விசாரித்தபோது, அவர் வெறுப்போடு கூறிய பதில் என்னைத் திடுக்கிட வைத்துவிட்டது.

ஆறுமுகம் மாஸ்டர் சம்சாரியாகிவிட்டாராம். அவருக்குப் பொது விஷயங்களில் ஈடுபடுவதற்கு இப்போது நேரம் இருப்பதில்லையாம். குருக்கள் ஏனோ ஆறுமுகம் மாஸ்டரைப்பற்றிய விபரங்களைத் தொடர்ந்து கூறுவதற்கு விரும்பவில்லை.

என் மனதில் அந்தரம் புகுந்து கொண்டேவிட்டது. என்னால் நிம்மதியாக இருக்கமுடியவில்லை. ஆறுமுகம் மாஸ்டருக்கு என்ன நடந்துவிட்டது?

வாசிகசாலையில் இருந்து சீட்டு விளையாடிக்கொண்டு, வாசிரிப்பவர்களுக்குத் தங்களால் கஷ்டம் ஏற்படுமே என்பதையும் நினைத்துப்பாராமல் பெரிதாகச் சத்தஞ் செய்துகொண்டு, வாசிகசாலையின் ஒழுங்குகளையும் மீறிப் பீடி புகைத்துக் கொண்டு, சதா ஊர் வம்பு பேசி மற்றவர்களைக் கேலியும் கிண்டலுஞ் செய்து கொண்டு காலங்கடத்தி வரும் கூட்டமொன்று எங்கள் ஊரில் இருக்கிறது.

நான் வாசிகசாலையை அடைந்தபோது நானும் ஆறுமுகம் மாஸ்டரிடம் நன்மதிப்பு வைத்திருப்பவன் என்ற காரணத்தினாலோ ஏனோ அவர்கள் ஆறுமுகம்மாஸ்டரைப் பற்றிக் கதைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

“கிழட்டு வயசிலும் ஆறுமுகம் மாஸ்டருக்குக் கலியாணம்”

“இந்தக் காலத்திலே யாரைத்தான் நம்புகின்றது”

“பென்ஷன் எடுக்கிற வயசிலும் ஒரு கலியாணமோ?”

“இதுவும் அவருடைய ‘சோஷல் சேர்வீஸ்தான்’”

ஆறுமுகம்மாஸ்டரைப்பற்றி அவர்கள் தொடர்ந்தும் ஏதேதோ பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

தீப்பந்தம் ஒன்றை எடுத்து எனது உடலில் மாறி மாறிச்சுடுவதைப் போன்று, அவர்கள் சொற்களால் என்னை வதைத்தார்கள். என்னால் தொடர்ந்து அவர்கள்

எது பேச்சுக்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இருக்க முடியவில்லை. எனது உடலெல்லாம் எரிச்சல் எடுப்பதைப் போலிருந்தது. உடனே எழுந்து வந்துவிட்டேன்.

ஆறுமுகம் மாஸ்டரைச் சந்தித்து, இப்படி யெல்லாம் மற்றவர்கள் கேவலம் பண்ணும்படி ஏன் நடந்து கொண்டார்கள் என அவரிடம் கேட்கவேண்டுமென்ற வேகம் என்னுள் துளிர்ந்தெழுந்தது.

ஆறுமுக மாஸ்டரின் வீட்டை நான் அடைந்தபோது, வெளி விறுந்தையிலே விடந்த, ‘ஈசிச் செயரில்’ அவர் சாய்ந்திருந்தார். என்னைக்கண்டதும் வழமையான புன்னகையோடு “வா தம்பி, இப்படி உட்கார்” என வரவேற்றார்.

அவரை நான் கூர்ந்து கவனித்தேன். அவர் என்னைப் புன்னகையோடு வரவேற்றபோதும், அந்தப் புன்னகையில் நிறைவைக் காண முடியவில்லை. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு பார்த்ததைவிட, அவர் இந்தத் தடவை மிகவும் சோர்வுடன் காணப்பட்டார். அவரிடம் வழக்கமாக இருக்கும் கம்பீரமும் கலகலப்பும் எங்கோ மறைந்துவிட்டன. நல்ல எண்ணங்களையும், நல்ல செயல்களையும் மனிதன்

மறந்து விடும்போது, எல்லாவற்றையுமே இழந்துவிடுகிறானா?

எப்படி ஆறுமுகம் மாஸ்டரிடம் பேச்சைத் தொடங்குவது என யோசித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், அவராகவே கதைக்கத் தொடங்கினார்.

“திருமணம் செய்து கொண்டு விட்டேன் என்பதைக்கேள்விப்பட்ட பின்பு தான் நீ இங்கு வந்திருக்கிறாய் என்பது எனக்குத் தெரியும். இது எனது சொந்த விஷயம். இதில் தலையிடுவதற்கு யாருக்குமே உரிமை கிடையாது. மற்றவர்கள் எனது விஷயங்களில் தலையிடுவதை நான் ஒருபோதும் விரும்ப மாட்டேன்.”

தொடக்கத்திலேயே எனக்கு வாய்ப் பூட்டுப் போடுகின்றாரா?

“சொந்த விஷயமாக இருந்தாலும், சமூகம் ஏற்றுக் கொள்ளாத ஒருசெயலைப் புரியும்போது, பலமுறை சிந்திக்கவேண்டுமென நீங்கள்தான் அடிக்கடி கூறுவீர்கள்.”

அவர் செய்தது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை, என்பதனை நாசூக்காக அவர் அறியும்படி செய்தேன்.

அப்போது வீட்டின் உள்ளே இருந்து

விழா

இரண்டு மேசைகள் நெருங்குப்போது அவற்றில் உள்ள மின்சார சக்திகள் ஒன்று சேர்வதனால் வெப்பம் ஏற்படுகிறது. இதனால் அருகில் உள்ள காற்றும் வெப்பம் அடைந்து, விரிந்து மேலே கிளம்புகிறது. அந்த இடத்துக்கு, குளிர்ந்த காற்று பாய்ந்து வருகிறது. இதனால் விளையும் ஒசைதான் இடி!

சில வேளைகளில் இந்த மின்சார சக்தி மழைத் துளிகள் வழியாகத் தரையில் இறங்கிவிடும். அப்படி இறங்கும் இடம் வெட்ட வெளியாக இருந்தால், அந்தச் சக்தி தரைக்குள்ளேயே போய்விடும். அப்போது எந்தவிதமான அழிவும் ஏற்படாது.

மின்சக்தி இறங்கும் இடத்தில் உயிர்கள் இருந்தால், அவ்வுயிர்கள் அழிந்து விடும். அந்த இடத்தில் ஓர் இரும்புத் தூண் இருந்தால், அதன் மூலம் எளிதில் பாயும்.

இதனால்தான் கட்டடங்களின் உச்சியில் இரும்புத் தடி நட்டு, அத்துடன் மெல்லிய கம்பியை இணைத்து, அதைக் கீழேயுள்ள கிணற்றுக்குள் இறக்கி விடுகிறார்கள்.

இடியின் மின்சாரம் இத்தடி வழியாகக் கிணற்றுக்குள் இறங்கி விடுவதால் கட்டிடத்துக்கு எவ்விதக் கேடும் உண்டாகாது.

இடி ஒரு ஒசை! ஆதலால் “இடி விழுவது” என்பது சரியல்ல.

ஒரு பெண் எனக்கும், மாஸ்டருக்கும் தேநீர் கொண்டு வந்தாள்.

யாரது தேவகியக்காளா? — நான் அதிர்ந்துபோய் உட்கார்ந்து விட்டேன். தேவகியக்காளையா ஆறுமுகம்மாஸ்டர் திருமணஞ்செய்திருக்கிறார்?

தேவகியக்காள் புன்னகையுடன் தேநீரைக் கொடுத்துவிட்டு உள்ளே சென்று விட்டாள்.

நான்கிறுவனாக இருந்தபோது எனது மனதிலே பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய

நிகழ்ச்சியொன்று, தேவகியக்காளைப்பார்த்ததும் எனது மனதில் உறுத்தத் தொடங்கியது.

எனக்கு அப்போது பத்து வயதுதான் இருக்கலாம். தேவகியக்காளின் வீடு எங்கு வீட்டிலிருந்து கொஞ்சத் தூரத்தில் தான் இருக்கிறது. நான் அடிக்கடி தேவகியக்காளிடம் செல்வதுண்டு. தேவகியக்காளும் அவளது தாயும் ஒரு சிறிய வீட்டில் தான் வாழ்ந்து வந்தார்கள். தேவகியக்காளின் தந்தை வெகுகாலத்துக்கு முன்பே இறந்து விட்டாராம். அவர்களுக்கு வேறு யாருமே துணை இல்லை.

அப்போது தேவகியக்காளுக்குத் திருமண ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. தேவகியக்காளின் செந்த மச்சான் தேவகியக்காளைத் திருமணஞ் செய்வதாக இருந்தார். திருமணத்திற்கு ஒரு மாதம் இருக்கையிலேயே அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். தேவகியக்காளும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தாள்.

ஆனால் சிறிது நாட்களில் நிலைமை மாறிவிட்டது. நான் தேவகியக்காளிடம் சென்றபோது அவள் அழுது கொண்டிருந்தாள். தேவகியக்காள் அழுவதைப் பார்த்தபோது நானும் கலங்கி விட்டேன்.

தேவகியக்காளைத் திருமணம் செய்வதாக இருந்த அவளது மச்சான், கடைசி நேரத்தில் மறுத்து விட்டாராம். அவருக்கு வேறு இடத்தில் நல்ல சீதனம் கொடுக்க யாரோ முன் வந்ததினால், அத்திருமணம் தடைப்பட்டு விட்டது. தேவகியக்காளுக்குச் சீதனம் கொடுப்பதற்கு அவர்களிடம் எதுவுமே இல்லை.

அதன் பின்னர் பத்துப் பன்னிரண்டு வருடங்களாக எத்தனையோ இடங்களில் தேவகியக்காளுக்குத் திருமணம் பேசினார்கள். அப்போதெல்லாம் சீதனம் ஒரு பெரும் பிரச்சனையாக இருந்ததால் தேவகியக்காளுக்குத் திருமணம் நடக்காமல் போய்விட்டது.

தேவகியக்காளுக்கு வயது ஏறிக் கொண்டிருந்தது. அவளது தாயும் நோய்வாய்ப்பட்டுப் படுக்கையில் சாய்ந்துவிட்டாள்.

எனக்கு உத்தியோகம் கிடைத்த பின்னர், நான் வெளியிடங்களிலேயே காலத்

தைக் கழித்ததினால், தேவகியக்காளைப் பற்றி அறிந்தகொள்ள முடியவில்லை. அவளைப்பற்றிய நினைவுகளும் படிப்படியாக என்னை நினைவிலிருந்து அகன்றுவிட்டன.

இன்றுதான் திடீரென ஆறுமுகம் மாஸ்டரின் வீட்டில் வெகு காலத்துக்குப் பின் தேவகியக்காளை மீண்டும் பார்க்கிறேன்.

ஆறுமுகம் மாஸ்டரின் செருமல் சத்தம் என் நினைவுகளைத் தடை செய்கிறது.

“தேவகிக்குத் துணையாக இருந்த அவளது தாயும் இறந்துவிட்டாள். அநாஸ்தாயகிவிட்ட ஓர் ஏழைக்கு - இனிமேல் வாழ்வே கிடைச்சப்போவதில்லை என்றிருந்த ஒரு பெண்ணுக்கு, நான் வாழ்வளித்திருக்கிறேன். இதை நீயும் தவறென்று சொல்லுகிறாயா?”

நான் ஒரு கணம் சிந்தித்தேன். எனது மனம் அவர்செய்ததைச் சரியென ஒப்புக் கொள்ள மறுத்தது.

“வயதுசென்ற உங்களைத் திருமணம் செய்துகொள்வதால், ஓர் இளம் பெண் என்ன வாழ்க்கையை அனுபவித்து விடப்போகிறாள்?” - என்னையும் மீறி, நான் வார்த்தைகளைக் கொட்டிவிட்டேன்.

“என்னால் அவளுக்கு எதுவிதமான இன்பவாழ்க்கையையும் கொடுக்கமுடியாது என்பது உண்மைதான். அவளை நான் பதிவுத் திருமணம் மட்டுந்தான் செய்திருக்கிறேன். சட்டத்தின்படி அவள் என் மனைவி. சட்டத்தைத் தவிர்த்த எவ்வகையிலும் அவள் எனக்கு மனைவியாகவில்லை. எனக் கொரு துணையாகத்தான் இருக்கிறாள்.”

மென்மையான மலர்ச் செடியை நடுவில் வைத்து, அதனைச் சுற்றிச்சட்டமென்ற நீப்பிழம்பினால் வட்டமாக வரம்பு கட்டியிருக்கிறாள் ஆறுமுகம் மாஸ்டர்? என்னால் எதுவும் பேசமுடியவில்லை. தொடர்ந்தும் ஆறுமுகம் மாஸ்டர்தான் பேசினார்.

“எனது வயிற்றில் வெகு காலமாக இருந்து வந்த நோயைச் சிறிது காலத்துக்கு முன்புதான் புற்று நோய் எனக் கண்டிருக்கிறார்கள் வைத்தியர்கள். நோய் நன்றாக முற்றி உடலெங்கும் பரவி விட்டதாம். புற்று நோயைக் குணப்படுத்த முடியாது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால்...”

ஐயோ எவ்வளவு கொடூரத் தன்மையாக ஒரு பெண்ணின் வாழ்வோடு இவர் விளையாடி இருக்கிறார்? வாழ்வின் இறுதிக் காலத்தில் திருமணம் செய்து, ஒரு பெண்ணின் வாழ்வையே கருகச் செய்ய வேண்டுமா?

நான் இருந்த இடத்தில் ஆயிரம் ஈட்டிகள் ஒரே சமயத்தில் திடீரென முளைத்துக் கழுவாய்களாக என்னைத் துளைப்பது போல் இருந்தது. என்னால் அங்கு இருக்க முடியவில்லை. எழுந்துவிட்டேன்.

எனது தவிப்பைக்கண்டதும் ஆறுமுகம் மாஸ்டர் என்னை அமைதியாக இருக்கும் படி கைகளினால் சைகை காட்டிவிட்டு மேசையில் இருந்த தேநீரை எடுத்து, மிகவும் சாவதானமாகப் பருகினார்.

எனக்கு வைக்கப் பட்டிருந்த தேநீர் ஆறிக்கிடந்தது.

“நன்றாகச் சிந்தித்த பின்தான் நான் தேவகியைத் திருமணஞ் செய்திருக்கிறேன். இன்று நான் செய்ததைத் தவறெனக் கருதுபவர்கள் யாருமே ஏழ்மை நிலைமையில் அநாதரவாகிவிட்ட அவளது வாழ்வை மலர்ச் செய்ய எந்தவித முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. யாரும் எதையும் இலகுவாகக் கதைத்துவிடலாம். ஆனால் எதையும் சாதனையில் காட்டுவதுதான் கடினமானது.

“சட்டத்தின்படி தேவகி எனது மனைவி. நான் இறந்த பின்னர், அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் பென்ஷன் பணம். அவளுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டேயிருக்கும். எனது வாழ்க்கை முடிந்த பின்னரும் அவள் சீலிப்பதற்கு வழியமைத்துக் கொடுப்பதற்காகத்தான் தேவகியைச் சட்டத்தினால் எனது மனைவியாக்கிக் கொண்டேன். வாழ வழியற்ற ஓர் இளம்பெண்ணுக்கு இந்த ஏழைவாத்தியாரால் வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லையே...” ஆறுமுகம் மாஸ்டரின் கண்களில் நீர் பளபளத்தது.

நான் பதிலெனும் கூற முடியாமல் கண்களை மூடிக் கொண்டேன். திடீரென ஆறுமுகம் மாஸ்டரின் உருவம் பெரிது பெரிதாகிக் கொண்டே வந்தது. அந்த அறையுமுவதும் நிறைந்து, அதற்கப்பாலும் பெருகி எங்கும் வியாபித்தது போன்று என் மனக்கண்களுக்குத் தோன்றின.

கலசத்தை

நோக்கி

கவிஞர் படை

தேன் தமிழில் கவி புனையும்
திறனுடைய கவி மக்கள்
வான்புகழ்சேர் கவிதைகளை
வார்த்தனுப்பி வைத்தார்கள்
நாமதனைத் தொடர்ந்திங்கே
நம்மவர்க்குத் தந்திடுவோம்
தேமதுரத் தமிழோசை
தீஞ்சுவைகள் உண்டிடுவீர்!

வாழ்

— தமிழ்தாசன் —

குடிசையிலே குடியிருந்து
குமுறியது போதும்
கூழ் குடித்து கந்தைகளை
உடுத்தியது போதும்
படைத்தவனின் பார்வையிலே
பாதுபாடு இல்லை
பாட்டாளி வர்க்கமென
எழுந்திருந்து வாரீர்

கட்சிகளின் கலப்பு நிற
கொடிகளையே ஏந்தி
கையுயர்த்தி கோஷமிட்டு
கழித்த காலம் போதும்
பட்சிகளாய் பறந்திருந்து
பார்த்திடுவோம் உலகை
பழித்தவர்கள் அஞ்சிடவே
வகுத்திடுவோம் வழியை

உன்னகத்துள் ஊற்றெடுக்கும்
உண்மை கூறி வாழ்
உனக்கு பின்னால் உதயமாகும்
உலகிற்காக வாழ்
குன்றுயர்ந்த கொள்கையென
கொண்டமனதோடு
குறிஞ்சகமே உன்னகமாய்
குறிப்பறிந்து வாழ்.

நாடு

— முகில்வண்ணன் —

தூங்கடா கண்ணே தூங்கடா எங்கள்
துயரத்தை மறந்து தூங்கடா!
வாங்கலாம் பெயர்புகழ் தூங்கடா இந்த
வறுமையும் மாறும் தூங்கடா!

ஆடும் மாடும் வாழ்கிற துண்மை
அதுபோல் நீயும் வாழ்ந்திடவேண்டாம்
ஏடும் நாடும் ஏற்றிட வேண்டும்!
ஈன்ற தாயும் உவந்திட வேண்டும்!

ஈழம் எங்கள் தாய்த்திரு நாடு!
இதனை உயர்த்த உழைத்திட வேண்டும்
பாழும் சாதி பேதம் ஒழிந்து
பாரில் உயர்ந்து வாழ்ந்திட மகனே!

மூச்சு

திக்குவலை-கமால்—

உரிமைப் புரட்சி செய்த
தொழிலாளிகளுள் ஒருவன்
அதிகார வேட்டால்
மண்ணிலே புரள,
அவனுள்ளிருந்து.....
எளர்ந்து குதித்த,
இறுதி மூச்சு,
மௌனமாயிருந்த,
ஆயிரமாயிர முள்ளங்களுள்ளே
புகுந்து...
புதுவெறி மூட்டித்
தன்பணி முடித்த
கனிப்பினில்,
ககனம் தாண்டி மறைந்தது.

காலபலன்

— ஏ. இக்பால் —

காலம் விழிக்கின்றது; அதிலே
காலம் வெளிக்கின்றது
வெளிச்சம் உதிக்க வெறித்தோடிக்
காலம் கழிப்பதற்கும் களிப்பதற்கும்
கோடானு கேர்டி உயிர்கள்

உலவுவதைக்
கோடிட்டுக்காட்டத் தேவையில்லை
பாடுபட்டு ஓடி ஆடுகின்ற மனிதனவன்
பாடெல்லாம் கால விழிப்பு மூடுகையில்
வெளிச்சம் ஒடுங்கி அடங்குமுன்னே
தீர்த்துக் கழிப்பதற்கும் களிப்பதற்கும்
போதாத பலனாகும்.
எல்லோரும் இந்த வழியிலில்லை
எள்ளளவும் வாழ்வை
உரைத்துச் சிதைக்காத மேற்தட்டு
மனிதன் மட்டும் உயர்வாகக்
காலம் கழிக்கின்றான் களிக்கின்றான்
காலம் கழித்துக் களிப்பதற்கு
ஏற்றதொரு கட்டளையை ஒருமுகமாய்
ஏற்படுத்த மனிதன் அவன் தன்மை
வேற்றுமைகள் பாராது வெளிக்காட்டி
வெறிச்சோடி வாழ்வை வெறுக்கும்
மனிதனுக்கு ஒரு பலனை
மகத்தான ஒரு பலனை
ஆக்குவதே இன்று தரும்
காலபலன்.

ஓ மரணமே

— அன்புடன் —

ஓ! மரணமே!
இங்கு—
உழைப்பவர்
உழைப்பை
உண்டு கொழுத்து
தழைக்கும் தலைகள்
ஒழிய மறைய
உழைப்பாய்!
சிறப்பாய்!!

காதல்

— சாரணகையூம் —

அடுப்பங்கரை வந்தியண்டா
ஆலாத்தி நானெடுப்பேன்
இடையிலே பாய்விரித்து
இருந்துகதை பேசிடவேன்

குசினிக் காதலனே!
குப்பிலாம்பு வெளிச்சத்திலே
குசுகுசுத்த கதைகளெல்லாம்
கொல்லையாலே போயிடுமோ?

சந்தைக்கு வருவியண்டா,
சீனிக்குச்சி வாங்கித்தா ரேன்
அந்தப் பக்கம் வருவியண்டா,
அணைச்சிமுத்தம் தந்திடுவேன்

மூத்தவன் தூங்குகிறான்,
முளிச்சிடுவான் என்ற பயம்.
சோதரியாள் தூங்குகிறாள்,
சொந்தக் குற்றம் என்ற பயம்

'பேத்' எடுத்து கொழும்பு சீமை
போய்ப்பார்த்து வருவோமா?
போத்தலொடு 'சூக்கா' திண்டு
பள்ளிகொண்டு மகிழ்வோமா?

சாலிஹான் ஓட்டலிலே
சாப்பாடு வாங்கித்தாரேன்
கூலிஅறை வசதியோடு,
காலிவரை குலவிடலாம்.

தேவை

அட்டைப் படத்திலொரு
அழகியினக் கொண்டு நாம் வைத்தோம்
ஆற்றலுக்கு கவிஞர்களே
அவளுக்கோர் கவி தாரீர்!
இட்டமுடன் வரும்கவிகள்
ஈரெட்டு வரிக்குள்ளே
இன்றே அனுப்பிடுக
ஏற்றதொரு பரிசுண்டு!

மணனன் யார்?

காதலித்து மனம்விட்டுப் பேசி ஒரு வர், மற்றவரின் குணங்களை நன்கு தெரிந்த பின்னரே, மேலைநாட்டுப் பெண்களும் ஆண்களும் திருமணம் செய்து கொள்ள முடிவெடுக்கிறார்கள். கணவனாக வரிக்கப் போகின்ற காளையிடம் சுன்னிப் பெண் முக்கியமாக எதிர்பார்ப்பது என்ன? பணமா? குணமா?

ஜெர்மன் கூட்டாட்சிக் குடியரசில், இக்கேள்விக்கு விடை கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வருங்காலக் கணவனிடம் மங்கை எதிர்பார்ப்பது என்ன என்பது பிறருக்கு முக்கியமில்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஜெர்மனியில் ஹாம்பர்க் நகரில் உள்ள 'கல்யாணத்தாரு' ஸ்தாபனம், இதுகுறித்துப் பெரிதும் அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. உலகிலேயே பெரிய கல்யாண தாரு ஸ்தாபனம் இதுதான்.

மணம் புரியத்துடிக்கும் சுமார் 34,000 ஆண், பெண்களின் தேவையை நிறைவு செய்வதே இதன் பணி. கல்யாண மார்க்கெட்டின் எதிர்காலத்தேவைகளையும் கருத்தில் கொண்டு, அதற்கு ஏற்பத் திட்டமிட்டு, இந்த ஸ்தாபனம்

செயலாற்றுகிறது. இம்முயற்சியில், கம்பியூட்டர் சாதனத்தின் உதவியையும் இந்த ஸ்தாபனம் பயன்படுத்துகிறது. 'ஆல்ட்மான்' என்பது இந்த ஸ்தாபனத்தின் பெயராகும்.

18 வயது முதல் 25 வயதுக்குட்பட்ட பருவ மங்கைகளுக்குத்தான் 'கிராக்கி' அதிகம். 'பருவ மங்கை' களுக்குப் பற்றாக் குறைவும் கூட. இந்த வயது வரம்புக்குட்பட்ட ஆண் பெண்களின் விசேஷ தன்மைகளை ஆராய் 'ஆல்ட்மான்' முற்பட்டது.

பிராங்க்பர்ட், மார்கெட் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம், பருவப் பெண்களின் ஆசைகளை அறிய ஏற்பாடு செய்தது.

16 வயது முதல் 19 வரையிலான குமரிப் பெண்கள் தங்கள் வருங்கால கணவரிடம் எதிர்பார்ப்பது—நல்ல குணம்!

20 வயது முதல் 25 வரையிலான பருவ மங்கைகள், கைப் பிடிக்கத் துடிக்கும் காளையிடம் எதிர்பார்ப்பது—பணம்!

இத்துடன் உண்மையான காதல் இருக்க வேண்டும் என்றும், பொதுவாக எல்லா வயதுப் பெண்களும் விரும்புகிறார்கள்.

குமரிப் பெண்களில் 23 சதவிகிதத்தினரும் 20 வயது முதல் 25 வயது வரையிலான பருவ மங்கைகளில் 13 சதவிகிதத்தினரும் மனதிற்கு உகந்த மணனரிடம் முக்கியமாக எதிர்பார்ப்பது—கனிவும் காதலுமே!

கல்யாணம் செய்யவிரும்பும் சுன்னிப் பெண்களிடம் இளைஞர்கள் எதிர்பார்ப்பது என்ன?

எதிர்கால மனைவி என்றைக்கும் தனக்கு உண்மையானவரும் விசுவாசமாகவும் நடக்க வேண்டும் என்று, இளைஞர்களில் 67 சதவிகிதத்தினரும், 20 வயது முதல் 25 வயது வரையிலான காளையர்களில் 41 சதவிகிதத்தினரும் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

கம்பியூட்டர் உதவியால் அறிமுகமாகி திருமணம் செய்து கொண்ட தம்பதிகள், என்றென்றும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்க்கை நடத்துவார்களா? —“உறுதி சொல்ல முடியாது.” என்கிறது ஆல்ட்மான் ஸ்தாபனம்.

இந்த நாடகத்தின் முழு உரிமையும் இதை எழுதிய வருக்கே! ஆதலால் இந்த நாடகத்தை மேன். யேற்றவோ, அல்லது வேறு வகையில் பயன்படுத்தவோ விரும்புவர்கள் இதன் உரிமையாளரான எஸ். ராமதாஸிடம் எழுத்து மூலமான அனுமதியைப் பெறவேண்டும்

அவளா

இவள்?

காட்சி—1

இடம்—லீடு

பாத்திரங்கள்: சாம்பழர்த்தி, பாபு.

(பாபு அறையில் ஒருபக்கமாக நிற்கிறான். சாம்பழர்த்தி நடந்தவாறே)

சாம்பழர்த்தி: மடையா... மடையா... மடையா...

பாபு: எனக்குத் தெரியும்பா... இதைத்தான் சொல்லுங்கள்னு...

சாம்பழர்த்தி: பெயரை மட்டும் தெரிஞ்சிவைச்சுக்கிட்டா போதுமாடா ஊர் எது? அப்பா யாரு? அம்மா யாரு? குலம் என்ன? கோத்திரம் என்ன? ஒண்ணுமே தெரியாது? காதலாம், கல்யாணமாம்...

பாபு: அப்பா... நான் செய்த அந்த சிறு தவறுக்காக, காதலிச்சவளை கைவிட்டிட்டு வேறொருத்திக்கு தாலி கட்டுன்னா எப்படிப் பா...

சாம்பு: காதலிச்ச அந்தக் கழுதை இப்ப எங்க இருக்கான்னு தெரியாது. அப்புறம் ஏண்டா புலம்பிவிட்டிருக்கே. மரியாதையா நான் பார்க்கிற பெண் கழுத்திலே தான் நீ தாலியைக் கட்டினும்... மறு பேச்சுப் பேசாதே

பாபு: அப்பா நீங்க நம்பினா நம்புங்க... இரண்டு வருஷமா நானும் அவளும் கோட்டையிலே இருந்து ஒரே பஸ்ஸிலேதான் பக்கத்து பக்கத்து சீட்டிலே உட்கார்ந்துட்டு வருவோம். அவ பும்பலப்பிட்டியிலே இறங்கிக்குவா. நான் வெள்ளவத்தையிலே இறங்குவேன்.

சாம்பு: ஏண்டா கயிறு திரிக்கிறே... பீச்சு, சினிமா போக நடு வழியிலே இறங்கவே இல்லை...

பாபு: ஐயையோ... இல்லைப்பா தூய்மையாத்தான் எங்க காதலை வளர்த்தோம்.

சாம்பு: அதனால்தான் கேட்கறேன் பீச்சு, சினிமா போக நடு வழியிலே பஸ்ஸிலே இருந்து இறங்கலை.

பாபு: இல்லைப்பா... நாங்க எக்ஸ் பிரஸ் பஸ்ஸிலேதான் ஏறுவோம். ஏறும்போது கண்டக்டர் கொல்பிட்டிட்ட நகிண்டன் பான்... அப்புறம் எப்பிடிப்பா நடுவழியிலே இறங்கிறது?

சாம்பு: நீ என்ன சொன்னாலும் நான் கேட்கப் போறது கிடையாது. நான் பார்த்து வைச்சிருக்கிற பெண்ணைத்தான் நீ கட்டிக்கணும்.

பாபு: ஒரு வாரம் பயிர் கொடுங்கப்பா... ஒரு மாசம் ஆபிசிலே லீவு எடுத்து ஊருக்குப் போறேன்னு சொல்லிட்டு போயிருக்கா... என்ன தடங்கலோ... வரலை... பிலிப்பா... ஒன் வீக்...

சாம்பு: நான் சொன்னது சொன்னதுதான்... நாளைக்கே நான் பார்த்த பெண்ணை நீ போய் பார்த்துட்டு வா... அடுத்த வாரமே கல்யாணம்...

பாபு: பேர் தெரிந்த அன்பே, நான் இங்கே நீ அங்கே...

(ஓய்வு அறையில் பாபு கதிரையில் இருந்துகொண்டு தலையில் கையை ஊன்றி யவாறு சோகத்துடன் இருக்கிறான் நண்பர்கள் கோபால், சேகர் அவனை சூழ்ந்துநிற்கின்றனர்.)

கோபால்: இவனுக்கு நல்லவேணும்... துவங்கேக்கையே . சொன்னான்... பஸ்ட் கெட் ஓல்த டிட்டெயில்ஸ் எண்டு...

சேகர்: அதுவும் இரண்டு வருஷமா பஸ்ஸிலே உட்கார்ந்து கிட்டே காரியத்தை கொண்டுபோயிருக்கான்.

கோபால்: இப்ப அவ கடைசியா காணேக்கே என்ன சொன்னவன்...

பாபு: எங்கப்பா ஊருக்கு வரச்சொல்லி லெட்டர் போட்டிருக்காரு ஒரு மாசம் ஆபிசிலே லீவு எடுத்துக்கிட்டிப் போறேன்... வந்ததற்கப்புறம் மீட் பண்ணுவோமனு சொன்னான்.

கோபால்: இப்பதான் வரயில்லையே. என்னெண்டு மீட் பண்ணப் போறாய்?

பாபு: டேய் என் கல்பனாவைப் பற்றி நீங்க எல்லாம் தப்பா எடை போட்டிருக்கீங்கடா... அவங்க லீட்டிலே என்னமோ நடந்திருக்கு...

சேகர்: அதைத்தான் நானும் சொல்லுறேன்... உன் அப்பா... உனக்கு வேற பெண்ணைப் பார்த்ததைப்போல கல்பனாவோட அப்பா அவளுக்கும் வேற பையனை என் பார்த்திருக்கமாட்டானா?

கோபால்: உன்ரை கொப்பர் என்ன சொல்லுறார்? அவர் பார்த்துப் பெட்டையைத் தான் கட்ட வேணுமெண்டோ?

சேகர்: பின்ன நாளைக்கே தனியப் போய் பொண்ணைப் பார்த்திட்டு வரச்சொல்லி ஆர்டரும்போட்டுட்டாரு பய திணறிகிட்டிருக்கான்...

பாபு: டேய் சேகர் இந்தக் கண்களாலே எப்பிடிடா வேற பொண்ணைப் பார்ப் பேன்.....?

கோபால்: ஒண்டு செய் கண்ணைப்பத்திரிக் குப் போய் உன்ரை ரெ ண்டு கண்ணையும் க கிடக்கிற வேற தானம் செய்துட்டு அங்

ரெண்டு கண்ணை மாட்டிக்கொண்டு போ... விசரா...

பாபு: டேய் சேகர் எனக்க க... உன்நண்பனுக்காக, ஒரு ஹெல்ப் பண்ணுவியா...

சேகர்: என்னது என் கண்ணை கழட்டிக் கேட்கிறியா? வேண்டாமடா... கண்ணைப் பத்திரி கிட்டத்தானடா இருக்கு

பாபு: அதிலைடா நாங்க ஸ்டேஜ் பண்ணுற எல்லா நாடகத்திலேயும்... நம்ம டைரக்டர் வாச உனக்கு எண்டா கொமடி ரோலா தராரு...

கோபால்: இவருக்கிருக்கிற பெர்சனலிட்டிக்கு என்ன ஹீரோ ரோலே கொடுப்பார்...

பாபு: நீ சும்மா இருடா... நீ சொல்லுடா சேகர்... எண்டா கொமடி ரோலரதராரு...

சேகர்: அதுதான் கோபாலே சொல்லிட்டானே... நானே என்னைப்பத்தி உயர்வா சொல்லிக்கணுமா?—கொஞ்சம் முகம் கோணிய் போச்சு அவ்வளவுதான்...

பாபு: டேய் நான் தாழ்த்தணும்ங்கிறதுக்காக இந்தக் கேள்வியை கேட்கலை... சாதாரணமாக இந்தக் காலத்திலே ஒரு பெண் ஒருத்தனை காதலிக்கிறதற்கு அவனுக்கு என் னென்ன தகுதிகள் இருக்கணும்னு நினைக்கிறே?

கோபால்: சரியான ஆளிட்ட நல்ல கேள்வியைக் கேட்கிறாய்... இந்த மாதிரியான விஷயங்களை என்னட்டைக்கேன்... கடன் பட்டென்றாலும் டெர்லின் சேர்ட் ஒண்டு போட்டிருக்க வேணும்... சேர்ட் பொக்கெட்டிலே துறைந்தது 50 ரூபாய். நோட்டொன்றும் பெட் டையருக்குத் தெரியக்கூடியதா வைச்சிருக்க வேணும்... அவையன் ஹென்சம் எண்டு சொல்லுற அளவுக்கு சைட் பேர்ன்சோட முகவெட்டு இருக்க வேணும்.

சேகர்: ஹண்டரன்ட் பர்சன்ட் காக்ட்...

பாபு: அப்ப நீயே ஒத்துக்கிறே... ஒரு பெண் அழகையும் பணத்தையும் தான் விரும்புறாணா

சேகர்: பின்ன குணத்தோட, நல்ல பேச்சுரிவுண்டோட உள்ள ஆம்பளையை பார்க்கும்னா காலிக்குத்தான் போகணும்...

பாபு: இப்ப எங்கப்பா பார்த்திருக்கிற வனும் ஒருபெண்தானே... அதுவும் இந்தக்காலத்துப் பெண்தானே... நான் அவனைப் பார்க்கப் போறேன்னு வைச்சுக்கோ அவனும்என்னைப் பார்ப்பா என்னை பிடிச்சிருக்கின்னு அவ அப்பாகிட்ட சொல்லுவா

கோபால்: எல்லா நாடகத்திலேயும் ஹீரோவா நடிக்கிறாய் பிடிக்காமல் என்ன

பாபு: அதுதான்டா சொல்லுறேன் பிடிச்சிருக்கின்னு அவ அப்பாகிட்ட சொல்லுவா, அவ அப்பா என்ன செய்வார் எங்கப்பாவுக்கு பொண்ணுக்கு பையனைப் பிடிச்சிருக்கின்னு தந்தியடிப்பார். அடுத்த வாரமே எனக்கும் அவளுக்கும் கல்யாணம் நடக்கும்...

சேகர்: நல்லது தானேடா...

பாபு: ஐயோ... என் கல்பனாவை விட்டிட்டு எப்பிடிடா வேற ஒருத்தி கழுத் திலே தாலி கட்டுவேன்...

சேகர்: சரி இப்ப என்னதான் செய் யப் போறாய்...

பாபு: டேய் சேகர், நீ தான்டா கை கொடுக்கணும்... நான்தான் பாபுன்னு கிட்டு நீ அவங்க லீட்டுக்குப் போகணும்...

சேகர்: உனக்கென்ன பைத்தியமா?

பாபு: பிவிஸ்டா.

சேகர்: என்னைப் பார்த்தவுடனேயே ஐயையோன்னு சொல்லிட்டா...

பாபு: அதுக்காகத்தான்டா உன்னை அனுப்புறேன்... தப்பா நினைச்சுக்காதேடா... நீ போவே... அவ உன்னைப் பார்ப்பா... உன்னைப் பிடிக்கலைன்னு தந்தியடிப்பான்... இந்தக் கல்யாணமும் நடக்காது அப்ப நான்...

கோபால்: கோட்டை பஸ் ஸ்டாண்டிற்குப் போவாய்... எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் வரும். அதிலே கல்பனாவும் வருவா. பஸ்விலே வைத்து அவளுக்கு தாலியைக் கட்டுவாய்—போடா விசரா... உன்னோட கதைத்துக் கொண்டிருந்தால் எனக்கும் விசர் வரும். நான் வானன்...

பாபு: டேய் சேகர் என்னடா யோசிச்சிக்கிட்டிருக்கே. இந்தா இந்தக்கவரிலே முழு விலாசமும் இருக்கு. இன்னிக்கு இராத்திரி டிரெயினிலேயே புறப்படுபிள்வீ.

தலைவலிக்கு...

ஈ நிறைய 'டிக்காஷன்' சேர்த்து, பாலைக் குறைவாகக் கலந்து காப்பி தயாரியுங்கள். இந்த ஒரு கிளாஸ் காப்பி யில் எலுமிச்சம் பழத்தைப் பிழியுங்கள். இரவு நேரத்தில் இப்படித் தயாரித்துச் சாப்பிடுங்கள். எவ்வளவு கடுமையான தலைவலி இருந்தாலும் சரி, விரைவில் குணமாகிவிடும்.

ஈ உங்களுக்கு ஒற்றைத் தலை வலி இருக்கிறதா? இருந்தால், இஞ்சியை இடித்துச் சாற்றை வடிகட்டி எடுங்கள். இஞ்சிச்சாறு எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு நல்லலெண்ணெய்யைக் கலந்து காய்ச்சுங்கள். இந்த எண்ணெய் யைத் தேய்த்துக் குளியுங்கள். ஒற்றைத் தலை வலி குணமாகிவிடும்.

கல்: இப்பமட்டும் என்னகுறைஞ்சு போச்சாம் ... நான் கல்யாணம் செய்துகிட்டா பாபுவைத்தான் செய்துக்குவேன்.

சதா: நீ சொல்லுறதை நீ சொல்லு. நான் சொல்லுறதை நான் சொல்லிகிட் டெத்தான் இருப்பேன்... ஊர் பேர் ஒழுங்காத தெரியாத அடரஸ் இல்லாத பய என் மாப் பின்னையா வரமுடியாது.

சேகர்: (உள்ளிருந்து) கர்...கர்...

மைதி: அப்பா... அவரை ரெம்ப நேரமா தனிய உட்கார வைச்சிட்டு நாம இங்கை இருந்து பேசிக்கிட்டிருக்கோம்.

மைதி: முடிவாக் கேட்கிறேன். கல்பனா டிரஸ் பண்ணிகிட்டு வரப்போறியா இல் லையா?

கல்: அப்பா நீங்களே நல்லா யோசிக்கப் பாருங்க... நீங்களோ பெரிய எழுத்தா ளர்...எத்தனையோ காதல் கதைகள் எழுதியிருக்கீங்க... ஒரு பெண் ஒருத்தனை மனமா றக் காதலிச்சுதுக்கப்பறம் எப்படிப்பா வேற ஒருத்தனுக்கு கழுத்தை நீட்டுவா... மைதிலி... கூப்பொற்றத் தங்கச்சியான நீயும் ஒரு பெண்தானே ... சொல்லேண்டி அப்பாகிட்டை...

மைதி: ஆமாப்பா என்ன இருந்தாலும் காதலிச்சவரைக் கைவிடறது பாவம்தான்.

சதா: நான் பெத்ததுக. எனக்கே காதலைப் பத்தி சொல்லித்தருதுக ...ம்...பெண் பார்க்க வந்தவனை எந்த முகத்தோடட போகச் சொல்லுவேன்...

மைதி: அப்பா...உங்களுக்கும் கெட்ட பெயர் வரவேண்டாம். அக்கா லோடே மன மும் புண்பட வேண்டாம்...நானே மணப்பெண்ணு வர்றேன்.

சதா: மைதிலி!

மைதி: ஆமாப்பா... இதைத்தவிர வேற வழியே இல்லை...

கல்: மைதிலி முடிவாத்தான் சொல்லுறியா?...

மைதி: அதுவும் திடமான முடிவாத்தான் சொல்லுறேன் ... கல்யாணங்கள் நடக் கணும் கிறதுக்காக சொல்லப்போற ஆயிரம் பொய்களிலே இதுவே முதல் பொய்யா இருக் கட்டும்.

காட்சி-3

இடம்: வீடு

சதாசிவத்தின் வீடு. அறையில்கல்பனா கட்டிலில் சோகத்துடனும், பிடிவாதத்துடனும் படுத்துக் கிடக்கிறாள். அவளருகில் மைலி நிற்கிறாள்.

மைதி: என்னக்கா நீ. மாப்பிள்ளை வந்து ரொம்ப நேரமா உட்கார்ந்துகிட்டிருக்காரு ... அப்பா சொல்லுறதைக் கேளு...போக்கா.

கல்பனா: முடியாது... முடியாது... முடியாது...

சதா: கல்பனா...உங்கப்பா குணம் உனக்கு நல்லாத தெரியும்...

மைதி: அக்கா நீபாட்டிலே உன் காதல் விவகாரத்தை இவ்வளவு நாளும் மறைத்து வைக்காமே இருந்திருந்தா இவ்வளவு தூரத்திற்கு வந்திருக்காதே.

காட்சி-(4)

இடம்: வீடு

பாபு வீட்டில் உள்ள சோபாவில் உட்கார்ந்து இருக்கின்றான். சாம்பழர்த்தி அருகில் இருந்தவாறே...

சாம்: என்னடா முகத்தை உம்ன்னு வைச்சுகிட்டிருக்கே ... பெண்ணைப் பார்த்தியா? ...பிடிச்சதா?

பாபு: போங்கப்பா... கொஞ்சங்கூட மனுஷத் தன்மை இல்லாதவர்...

சாம்: எண்டா என்னடா நடந்தது?...

பாபு: என்ன நடந்ததா... என்னைப்பார்த்து என்ன வார்த்தை சொன்னார் தெரியுமா?

சாம்: என்னடா சொன்னார்?

பாபு: ஐயையோ என்ன தம்பி... உங்ககிட்ட கொஞ்சங்கூட பர்சனாலிட்டியே இல்லை. நீங்க என் பெண்ணுக்கு மெட்ச் இல்லைன்னு ஒத்தை வரியிலே சொல்லிட்டாரு...

சாம்: அப்பிய்யா சொன்னார்

பாபு: அதுமட்டுமில்லப்பா... நீ உங்க அம்மா மாதிரி இருப்பேன்னு நினைச்சேன்... அசல் உங்கப்பனையே உரிச்ச வைச்ச பிறந்திருக்கே... அப்பிடின்னு உங்களுக்கும் பெர்சனாலிட்டி இல்லைன்னு குத்தலா சொன்னாருப்பா...

சாம்: பிளடி பூல்... என்னமோ அவன் மக மட்டும் அல்லி ராணின்னு நினைச்சுக் கிட்டிருக்கான்...எண்டா நீயே சொல்லு... இந்தப் போட்டோவைப் பாரு. இதுதான் பொண்ணு... என்னடா அழகிருக்கு.

பாபு: அப்பா இதுவா பொண்ணு போட்டோ! இவனையா எனக்குப் பார்த்தீங்க...

சாம்: எண்டா

பாபு: அப்பா இவதான் பா என் கல்பனா ...

சாம்: டேய் எங்கடா ஒடுறே?

பாபு: கொஞ்சம் இருங்கப்பா வந்துடுறேன்.

காட்சி-5

இடம்: வீடு

(சேகரின் வீட்டில் சேகரும், கோபாலும், பாபுவும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்)

பாபு: டேய் என்னடா சொல்லுறே...

கோபா: இவனைப் பார்த்துட்டு கிளிக்குஞ்சைப் பார்த்தால் வித்தியாசம் இருக்கா தெண்டாவாம்.

பாபு: நீ கொஞ்சம் சும்மா இருடா... அப்புறம்

சேகர்: அப்புறம் என்ன...என்னையும் அவனையும் தனிய விட்டிட்டு அவ அப்பன் உள்ள போயிட்டான்.

கோபா: வெரி புரோட்மைன்ட் கிழவன் போல கிடக்கு.

பாபு: அவ என்னடா சொன்னார்? அழகையோ பணத்தையோ எதிர்பார்க்கவில்லை. நல்ல குணமுள்ளவரா இருந்தா அதுவே போதும்னு

கோபா: அவள்தான் பெட்டை... கண்ணகியின்ட மறுபிறவி போல கிடக்கு, நல்லா கவனிச்சியோ காலிலே ஒத்தச் சலங்கை இருந்துதோ?

பாபு: இவன் ஒருத்தன்...அப்புறம்...

சேகர்: அப்புறம் இன்னையில் இருந்து 15 ஆம் நாள் எனக்கும் அவளுக்கும் மும்... மும்...மும்...

பாபு: டேய் நீ பார்த்திருக்கியே அவதான்டா என் கல்பனா...

கோபா: யார் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்ஸோ?

பாபு: ஆமாடான்னு இப்ப அப்பா போட்டோவைக் காட்டினதுக்கப்பறம் தான் எனக்கே தெரிஞ்சிது... கல்பனா இப்படி மனம் மாறுவான்னு நான் பஸ்ஸிலே கூட நினைக்கல்லடா...

ஷேர்லி மறைத்து விட்டாள். ரகசியத்தை சொல்வதாகக்கூறி பொய் கூறினாள் அவள்.

இன்னொரு தம்பதிகள், ஒருவரை யொருவர் ஏமாற்றித் திருமணம் செய்து கொண்டார்கள். மாக்ஸ் லெக்கிரேட் பெல்லியம் தேசத்தைச் சேர்ந்தவன். தினசரி பத்திரிகையின் சொந்தக்காரன் என்று ஒரு பெண்ணிடம் கூறினான்.

அந்தப் பெண்ணிற்கு மகிழ்ச்சி தாங்க முடியவில்லை. திருமணம் செய்துகொண்டார்கள். ஐந்து வாரங்களுக்குப் பிறகு மாக்ஸ், தினசரி பத்திரிகையின் சொந்தக்காரன் அல்ல, செய்திப் பத்திரிகைகள் விற்பனை செய்யும் கடைக்காரன் என்பது அந்தப் பெண்ணுக்கு தெரிந்தது.

ஆனால் அந்தப் பெண் அதிர்ச்சியடையவில்லை. தன் மனைவி தன்னுடைய உண்மை நிலையைத் தெரிந்தும் அதிர்ச்சியடைய வில்லையே என்று மாக்ஸ் நினைத்தான். ஆனால் நடந்ததோ வேறு. அந்தப் பெண் மாக்ஸை ஏமாற்றினாள். தன் ரகசியத்தை மறைத்தவள், அவனுடைய ரகசியத்தைக் கண்டு திகைப்படையவில்லை.

இந்தப் பெண்ணிற்கு திராத நோய். அதே நோய் அவளுடைய தாயாருக்கும் இருந்தது. அந்த நோயினால் இவள் அழகியாக இருந்தும், ஒருவரும் திரு

மணம் செய்து கொள்ள முன்வரவில்லை யாம்.

எமலி பெளச் பிரபல்யமானவள். மேக்-அப் செய்யப்பட்ட இவளுடைய படம் பாரிஸ் நகரில் பல இடங்களிலும் காணப்படும். இந்தப் படங்களைப் பார்த்தவர்கள் நேரில் எமலியைப் பார்க்கும்போது ஏமாந்து போவார்கள்.

இவள் ஒரு மாடல். நல்ல வருமானம் இருந்தாலும் 35 வயது வரை இவளுக்குத் திருமணமாகவில்லை. இவளுடைய உடலில் தேமல் அதிகமாக இருந்தது. தன்னை விரும்பும் ஆண்களுடன் நெருங்கிப் பழகுவாள். தேமல் இருப்பது தெரிந்ததும் அவர்கள் அவளை விட்டுவிட விடுவார்கள். இதனால் இவள் காதலியாகவும் வாழ முடியவில்லை. மனைவியாக வாழும் பாக்கியமும் இல்லை. முடிவில் தன் ரகசியத்தை மறைத்துத் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்தாள்.

எட்டுக் குழந்தைகளுக்கு தகப்பனான இனிகிரவுத்தொச் என்பவரை மணந்து கொண்டாள். இத்தனை நாள் உங்களுக்காகவே காத்திருந்தேன் என்று தேனொழுக்கப் பேசினாள்.

அடுத்து ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டவள் கேயி ரொக்ஸ். அவள் இரு வாழ்க்கை நடத்துகிறாள்.

பங்கு மார்க்கெட் நிறுவனம் ஒன்றில் ரே என்பவர் பணியாற்றுகிறார். கேயிக்கு ரே இரண்டாது கணவன். அதாவது முதல் கணவனுக்குத் தெரியாமல் இவள் ரேயை மணந்து கொண்டாள். இரட்டை வாழ்க்கை நடத்துகிறாள்.

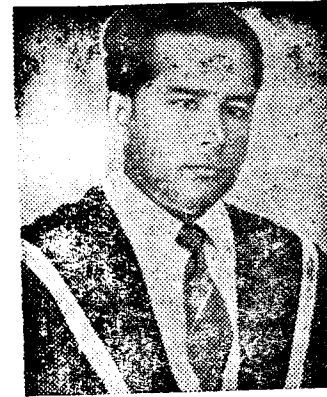
இவளுடைய காதலன், அதாவது முதல் கணவன் லண்டன் நகரில் சூதாட்ட விடுதியில் பணியாற்றுகிறான். இவனைப் பற்றிப் பொலீசுக்குப் பல ரகசியத் தகவல்கள் கிடைத்து வந்தன. ஆதலால் இவன் தன்னைக் கூடுமான வரையில் மறைத்துக் கொண்டான். இந்த நிலையானது கேயிக்கு உதவியாக இருந்தது. தன் மனைவியைப் பற்றிச் சந்தேகப்பட்டது இல்லையாம்.

இப்படிப் பலரகம்! கடல் ஆழம் கண்டாலும் பெண்களின் மன ஆழம் காண முடியாதென்பது உண்மை தான் போலும்!

பேரிச்சம் பழத்தின் கொட்டைகளைத் தண்ணீரில் ஊற வைப்பார்கள். நான்கு மணி நேரம் ஊறிய பின்பு அதை எடுத்து வாயில் போட்டுக் கடித்து மெல்லுங்கள். நன்றாக மென்று துப்பி விடுங்கள். இது எதற்குத் தெரியுமா? ஆடும் பற்களின் ஆட்டத்தை நிறுத்த!

தேங்காய் சீனிவாசன் பத்துவயதிலேயே சினிமாவில் நடிக்க ஆரம்பித்து விட்டார். இவர் நடித்த முதல் படம் ஒரு சிங்களப் படம். இவருக்குச் சிங்கள மொழி தெரியாது. சிங்களத்தைத் தமிழில் எழுதிப் படித்து அப்படியே சிங்களத்தில் வசனங்களை ஒப்பித்திருக்கிறார் சீனிவாசன்.

அடுக்கு மொழியின் அலங்காரத்துடன் பேசுவது சிலருக்கு மட்டுமே கைவந்த கலை என்று கூறுவார்கள். ஆனால், நமது உதவி அமைச்சர் அப்துல் ரஹீத் பேசுவதால் அழகு தமிழ் அவரிடம் அலாதிதாக ஓடிவரும். இதன் காரணம் என்ன? அமைச்சர் இந்தியப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்று திரும்பிய போது, அங்கிருந்து அழகு மொழியையும் வாங்கிக்கொண்டு வந்து விட்டார். அங்குள்ளவரால்.

செல்வி தோஞ்சலி சிவாஜிதரை ஈழப் பரத நாட்டிய வட்டத்தில் இன்னுமொரு 'கிறிடி' டையும் பெற்றுவிட்டார். இந்தச் சிறுவயதில் ஒரு சிங்களப் படத்துக்குப் பரத நாட்டிய நடன டைரக்டராக பணிபுரிந்துள்ளார் செல்வி தோஞ்சலி. கிழைத்தேச இசை, நடனம் ஆகியவற்றின் பெருமையை விளக்கும் வகையில் 'ஹித்தக்க பிப்புன மல்' என்ற பெயரில் ஒரு சிங்களப்படம் தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தப்படத்தில் முதன் முதலாகப் பரத நாட்டிய நடனம் காட்டப் படுகிறது. இந்த நடனக் காட்சியை, செல்வி தோஞ்சலி டைரக்ட் செய்துள்ளார்.

டெலிபோனில் ஒரு குறிப்பிட்ட நம்புக்கு டயல் செய்ததும் தவறான நம்புக்குத் தொடர்பு கிடைத்து விட்டால், அதற்குப்பதில் மற்றொரு தரம் இலவசமாகப் போடலாம். இந்தச் சலுகை மேல் நாடுகளில் உண்டு.

டைரக்டர் ஸ்ரீதர் பல படங்களை உருவாக்கி இருக்கிறார். இதில் இவருக்குப் பெருமை இல்லை. சில நடிப்புகளையும், நடிக்கையையும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார். இதிலும் இவருக்குப் பெருமை இல்லை. பிறகு என்ன தான் பெருமை? இவர் பெயர் சொல்ல பட உலகுக்குச் சில டைரக்டர்ஸ்களை இவர் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார். ஸ்ரீதரிடம் தயாரான கே. எஸ். கோபாலகிருஷ்ணன்,

யாழ். ஜெல்வேந்தன்

எழுதும்
சுவையான
கட்டுரை

அடுத்த இதழில் வெளிவரும்

பி.மாதேவன், சி. வி. சக்கரவர்த்தி, கோபு இவர்களெல்லாம் ஸ்ரீதரின் புகழை இவர் காலத்திலேயே பெருக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

ஈ வெள்ளை மிளகு, கஸ்தூரி, மஞ்சள், கடுக்காய்த்தோடு, நெல்லி வற்றல், வேப்பம் கொட்டை ஆகியவைகளைச் சூம் அளவு எடுத்துத் தூள் செய்யுங்கள். இந்தத் தூளைப் பசுவின் பாலில் குழம்பு போல் கலக்கிக் கொதிக்கவைப்புகள். இதை உடல் முழுதும் தேய்த்துக் குளியுங்கள். அடிக்கடி சளி பிடிப்பது குணமாகும். உடலில் ஏற்படும் அலுப்பு, அரிப்பு ஆகியவைகளும் குணமாகும்.

ஈ ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் பிரபலமான நம்நாட்டுக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் கடந்த 20 வருடங்களாக சலான் பக்கம் போனது கிடையாது. அப்படியானால் இவர் ஒரு 'ஹிப்பிஸ்' கவிஞரா? என்று கேட்டு விடாதீர்கள். அவர் ஒரு 'ஹெப் பிஸ்' கவிஞர். இவர் தனது தலை முடியைத் தானே வெட்டிக்கொள்கிறார். இதற்காக பிளேட், சீப்பு, கண்ணாடி ஆகியவற்றை வைத்திருக்கிறார். காந்தியக் கொள்கைகளில் மிகுந்த பற்றுக் கொண்டுள்ளவர் கவிஞர்.

ஈ பூட்டோ பதிர்துவந்ததும் யாசியா காணிக் கைதியாக்கிப் பாதுகாப்பில் வைத்து விட்டார். யாசியாகாணுக்குப் போரில் உதவிசெய்த இராணுவ அதிகாரி

களைபெல்லாம் பதவியிலிருந்து நீக்கி விட்டார். இராணுவத்தில் பெரிய பதவியில் இருந்தவர்கள் எல்லாம் பாகிஸ்தானில் இப்போது ரிடையர் ஆகிச் சும்மா கிடக்கிறார்கள்.

ஈ இங்கிலீஷ் காய்கறிகளில் நூர் கோல் என்று ஒருகாய். இந்த நூர்கோல் சத்துக்கள் நிறைந்தது. இந்த நூர் கோலை அடிக்கடி சமையல் செய்து சாப்பிடுங்கள் நரம்புகளுக்கு இது வலியூட்டும். நல்ல சத்துகள் நூர்கோலில் நிறைய இருக்கின்றன.

ஈ உள்நாட்டுச் சஞ்சிகைகள் வளர்ச்சி பெற அவற்றின் ஆசிரியர்கள் வெளியீட்டாளர்கள் உள்ளடங்கிய ஒரு கூட்டு அமைப்பு அவசியம் என அமைச்சர் திரு. செல்லையா குமாரசூரியார் வலியுறுத்தினார். இந்த நோக்கத்தோடு, ஈழத்துப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்கள், வெளியீட்டாளர்கள், நிர்வாகிகளுக்குக் காசு 'ஈழத்துச் சஞ்சிகையாளர் ஒன்றியம்' என்ற பெயரில் ஒரு சங்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது. திருவாளர்கள் என். ஞானசுந்தரம், என். சோமகாந்தன், கலாநிதி கே. கைலாசபதி, கலாநிதி கே. சிவத்தம்பி, கே. பத்மநாதன், சில்லையூர் செல்வராஜன், எம். எம். உவைஸ் ஆகியோர் இந்தச் சஞ்சிகையாளர் ஒன்றியத்தில் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் எந்தச் சஞ்சிகையை நடத்துகிறார்கள் எனக் கேட்காதீர்கள்? ஆனாலும் இந்த ஒன்றியத்தில், திருவாளர்கள் தி. ச. வரதராஜன்—வெள்ளி, அன்புமணி—மலர், எம். ஏ. ரஹ்மான்—இளம்பிறை, எ. செல்வராஜா—அஞ்சலி, டொமினிக் ஜீவா—மல்லிகை, ஹுசைன் நிசாத்—சிந்தனை, எஸ். கணேசலிங்கன்—குமரன், சரவணையூர் மணிகேகான்—தமிழமுது, தம்புசிவா—கற்பகம், இரா. நாகலிங்கம்—செய்தி, சிவஞானசுந்தரம்—சிரித்திரன், கே. வி. எஸ். மோகன்—கதம்பம் ஆகியோரும் அங்கம் வகிக்கின்றனர். இலங்கையில் நீண்ட காலமாகச் சஞ்சிகை நடத்தி வருபவர்களான கதம்பம்—மோகன், சிரித்திரன் சிவா இருவரும் மிக அண்மையிலேயே இந்தச் சஞ்சிகையாளர் ஒன்றியத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஈ சங்கிலியன் நாடகத்தில் வந்து சிம்ம கர்ச்சனை புரியும்போது நம்நாட்டுச் சொல்லின் செல்வர் செ. இராஜதாரையின் கம்பீரத் தோற்றம், சபையினர்களிடம் அப்பளாஸ் வாங்கிவிடத் தவறுவதில்லை. நாடகத்தில் ஆர்வம் கொண்டு,

நடிப்புவகை நேசித்த மட்டுநகர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் நடிகராக வர அசைபட்டார். ஆனால் இன்று அவர் அடியில் நடிக்காமாறி நிற்கிறார். நாடக மிகவும் விரும்புவது தமிழரின் தேவிய உடை.

பிரிப் வின் "பதிவிரதர் கிரோண் மணி" நிறுவன லேனின் சுயசரிதையைப் பிரகரிக்காத பத்திரிகைகள் கடந்த ஆண்டில் குறைவு என்று சொல்லாம். அவசியம் வாய்க்காத கதையை அவளே கூறுவதுபோன்று வெளியான 'கதை' யில் விவரம் பகுதி இடம்பெற்றிருக்கிறது;

"பிரிப் வின் சட்டதிட்டப்படி வைப் பட்டபுகளும், விபசாரிக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறதென்றே கருதுகிறேன். இல்லை போல் விபாரம் செய்த குற்றத்திற்காக பிரிப் வில் உள்ள மனைவியர்கள் அத்தனைபேரையும் கைது செய்ய வேண்டியிருக்கும். நான் பன்னிரண்டு பேருடன் மட்டுமே உறுதி கொண்டிருக்கிறேன். அகவே நான் விபசாரியல்ல! விபசாரியென்றால் ஒரு கிழமையிலே பன்னிரண்டு பேர் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்களுடன் உடலுறுவைத்திருப்பார்கள்!

"தகவல்: எம் திரீ"

ஈ எம். ஜி. ஆர். மனைவி மாஜி நடிகை வி. என். ஜானகியும், பானுமதியும் ஒரே வருஷத்தில் ஒரே மாதத்தில் பிறந்தவர்கள். இப்போதும் பானுமதிபடங்களில் நடித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அனால் ஜானகி...?

ஈ வாணிஸ்ரீ, சூட்டிங் முடிந்து வீட்டுக்கு வந்ததும் வீணை ஒன்றைக் கையில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு வீணை வாசித்துப் பழகுகிறார். இவர் வசந்த மாளிகை என்ற படத்தில் வீணை வாசிக் கும் ஒரு கட்டம்வருகிறது. இந்தக் கட்டத்தில் திறமையாக நடிப்பதற்கு இவர் வீட்டில் ஒத்திகை பார்த்துக்கொள்கிறார். படத்தில் நடிக்கும் எல்லாக் கட்டங்களுக்கும் இப்படி வீட்டில் ஒத்திகை பார்த்துக் கொள்ள முடியுமா?

ஈ மேல் நாடுகளில் கூல் டிரிங்க் சாப்பிட்டால், காலியான பாட்டிலைத் திரும்பப் பயன்படுத்த மாட்டார்கள். குப்பைத் தொட்டிகளில் போட்டு விடுவார்கள். பாட்டில்கள் அவ்வளவு சீப் அங்கே!

ஈ தினசரி சிறிதளவு வேர்க்கடலையை சாப்பிடுங்கள். மகாத்மாகாந்தி, தினசரி வேர்க்கடலை சாப்பிட்டு வந்தார். வேர்க்கடலையில் ஏராளமான சத்து இருக்கிறது. வேர்க்கடலை சாப்பிட்டால் சிலர் பித்தம் என்கிறார்கள். இது தவறு. பித்தத்தை வெளியேற்றும் சக்தி வேர்க்கடலைக்கு உண்டு.

ஈ உருளைக் கிழங்கை வேக வைக்கிறீர்கள் அல்லவா, வேக வைத்த இந்த தண்ணீரை வீணுக்காதீர்கள். எவ்வித வர் பாத்திரங்களை இந்தத் தண்ணீரில் கழுவங்கள். எவ்விதவா. பாத்திரங்கள் பனபனவென்று வரும்.

ஈ வெள்ளரிக்காயைப் பச்சையாகச் சாப்பிடுங்கள். இருதய நோய்கள் குணமாகும். லிவர் சம்பந்தமான நோய்கள் குணமாகும். வெள்ளரிக்காயை வேக வைத்துச் சாப்பிடுவதால் எவ்வித நன்மையுமில்லை.

ஈ தாவரங்களிலிருந்து பால் தயாரிக்கிறார்கள். இந்த தாவரப் பால், மாட்டுப் பாலைப் போலவே சுவையாக இருக்கும். இதில் காப்பி, டீ, போடலாம் தயிர் உறைய வைக்கலாம். பரோட்டாவில் இப்போது இந்தத் தாவரப் பாலைத் தயாரிக்கிறார்கள்!

ஈ உங்களுக்கு மூல நோய் இருக்கிறதா? வெள்ளை வெங்காயத்தைத் தினசரி சாப்பிடும் போது சேர்த்துச் சாப்பிடுங்கள். கொஞ்ச நாட்கள் தொடர்ந்து சாப்பிட்டால் மூல நோய் முழுதும் குணமாகிவிடும்.

ஈ கலைஞர் கருணாநிதிக்குத் தாரம் இரண்டு. முதல் மனைவிக்குப் பிறந்த மூத்தபிள்ளை, மு. க. முத்து. இரண்டாவது மனைவிக்குப் பிறந்த பிள்ளை ஸ்டாலின். இந்த இரண்டு மகன்களும் கலைஞரைப் போல நடிப்பு ஆர்வமிக்கவர்கள். மூத்த மகன் சினிமாவிற்குள் நுழைந்து விட்டார். கதை வசனம் எழுதித்தர அப்பா இருக்கிறார். அவர் எழுதிய வசனத்தைப் பேசி நடிக்கப் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள்!

ஈ உங்கள் தலையில் வழக்கை இருக்கிறதா? வழக்கை எப்படி இருக்கிறது? முன்புறம் தலை வழக்கையாக இருந்தால் நீங்கள் புத்திசாலி. பின்புறம் தலை வழக்கையாக இருந்தால் நீங்கள் தீவிரமாகச் சிந்திக்கக் கூடியவர்கள். நீங்கள் எதையும் தனியாக நின்றே சமாளித்து விடுவீர்கள்!

ஈ லெட்சுமியும், சரஸ்வதியும் ஒரே இடத்தில் இருப்பதில்லை. ஆனால் வானியூயிடம் லெட்சுமியும் சரஸ்வதியும் ஒன்றாகக் குடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படி? வானி

என்றால் சரஸ்வதி. ஸ்ரீ என்றால் லெட்சுமி! புகழுக்கு வந்தவர்களைப் பற்றி எதைச் சொன்னாலும் இந்த உலகம் ஏற்றுக் கொள்ளும்!

ஈ பங்களா தேவிலிருந்து இந்தியாவுக்கு ஓடிவந்த அகதிகளில் பலர் தம்மிடமிருந்த நகைகளையும் பணத்தையும், பங்களா தேவிலே புதைத்து விட்டு வந்தார்கள். இப்போது திரும்பிப் போய் அவர்கள் தாம் புதைத்து விட்டு வந்த நகைகளையும் பணத்தையும் கண்டு பிடித்து எடுக்கிறார்கள்.

ஈ இரத்த தானம் கொடுப்பதைப் போல, மேல் நாட்டுப் பெண்கள் தாய்ப் பாலைத் தானமாகக் கொடுக்கிறார்கள். மருத்துவ விடுதிகளில் தாய்ப்பால் வாங்கிச் சேமித்து வைத்துத் தாய்ப்பால் கிடைக்காத பிள்ளைகளுக்குக் கொடுப்பார்கள். இரத்த தானம் கொடுக்க இரத்த பாங்க் இருப்பதைப் போல் தாய்ப்பால் கொடுக்கத் தாய்ப்பால் பாங்கு இருக்கிறது.

ஈ சிவாஜி கணேசன் தன்னோடு நடிக்கும் நடிகர்களுக்கும் நடிகைகளுக்கும் என் கரேஜ் கொடுத்து நடிக்கச் சொல்லுகிறார். என்ன காரணம்? எல்லாம் சயநலத்துக்குத்தான். எப்படி? இவர் சிறப்பாக நடிப்பதற்கு இவருக்கு தைரியம் வேண்டும். இதனால் இவரோடு நடிப்பவர்களை இவர் என்கரேஜ் பண்ணுகிறார். இப்படி எதிரிக்கு என்கரேஜ் கொடுத்தே தன் சொந்தத் திறமையை வளர்த்துக் கொண்டு வருகிறார் சிவாஜி! ஆனால் மற்றவர்கள் எதிரியை டிஸ்கரேஜ் பண்ணியே தேய்ந்து கொண்டு போகிறார்கள். இதுதான் சிவாஜியின் சிறப்பு!

ஈ 'இலங்கை மக்களே! எங்கள் கண்ணீரைத் துடையுங்கள்!' என்று கெஞ்சிக் கேட்பது போல் பங்களா தேவின் பச்சிலம் பாலகன் ஒருவன் கொழும்பு நகரில் கண்ணீர் விட்டபடி காட்சியளிக்கின்றான். 'பங்களாதேவிற்குத் தேவையானது உங்கள் உதவி' என்ற ஆங்கில வாசகங்களுடன், அழுது கொண்டிருக்கும் சிறுவன் ஒருவனின் முகத்தை அழகாக அச்சடித்து கொழும்பு நகரில் ஒட்டியிருக்கிறார்கள்.

இச்சஞ்சிகை 'கலசம் பப்ளிகேஷன்'சுக்காக கொழும்பு-2—அருளொளி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு, கனக, பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களால் வெளியிடப் பட்டது.

உங்கள் இல்லத்தின் தீபம்

உங்கள் இல்லத்தின் தீபம்

இல்லங்கள் தோறும்
ஒளிபரப்பும் கடந்த
ஏந்திய தீபமெது? -என்றும்
நல்லவர் உள்ளத்தைக்
கொள்கி கொளும் குறள்
மெய்கண்டான் கலன்டரது! -ஒரு
ஞானப் பரிதியது!

செந்தமிழ் நாட்டினில்
முந்திமுந்தி வந்த
சித்தரக் கலன்டரெது? -என்றும்
மந்திரத் தீங்குறள்
ஏந்திவரும், உயர்
மெய்கண்டான் கலன்டரது! -மன்தீ
வாழ்வின் விளக்கமது!

நீளுக்கு நாள்வரும்
போலிக் னுக்கெலாம்
நாநாசம் பொன்றெது? -என்றும்
ஈழமும், செந்தமிழ்நாடும்புகழும், மெய்
கண்டான் கலன்டரது! -உங்கள்
இல்லத்தின் தீபமது!

மெய்கண்டான்

161. செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11.

செட்டியார்